

สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา
กับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา

A STATE OF PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS AND PRIVATE
INTERPRISES RELATIONSHIP IN SONGKHLA PROVINCE

อุดมพร ศรีสุข
UDOMPORN SRISOOK

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2547

ISBN 974-9709-43-8

สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา
กับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา

A STATE OF PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS AND PRIVATE
INTERPRISES RELATIONSHIP IN SONGKHLA PROVINCE



อุดมพร ศรีสุข

UDOMPORN SRISOOK

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย

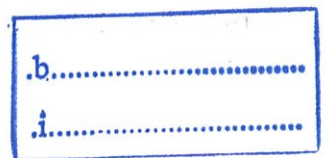
สงข.
2547
อ.พ.

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 52449
วัน,เดือน,ปี 14 ก.ย. 2547

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.2547

ISBN 974-9709-43-8



**A STATE OF PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS AND PRIVATE
INTERPRISES RELATIONSHIP IN SONGKHLA PROVINCE**

UDOMPORN SRISOOK

**A THESIS SUBMITTED IN PERTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MINGKUT'S INSTITUTTE OF TEACHNOLOGY LADKRABANG**

2004

ISBN 974-9709-43-8

COPYRIGHT 2004

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MINGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

หัวข้อวิทยานิพนธ์	สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชน อาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา
นักศึกษา	นางสาวอุดมพร ศรีสุข
รหัสประจำตัว	42064152
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การบริหารอาชีวศึกษา
พ.ศ.	2547
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร. ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร. สวัสดิ์ อุดมโกษณ์ ดร. ณรงค์ พิเมียร

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานประกอบการ 5 ด้านคือ การประชาสัมพันธ์สถานศึกษา การให้บริการแก่สถานประกอบการ การร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ การให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา การสร้างเสริมความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 114 คน และผู้บริหารสถานประกอบการ จำนวน 134 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบ มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และข้อเสนอแนะการเก็บรวบรวมแบบสอบถามและรับกลับคืน คิดเป็นร้อยละ 93 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเปรียบเทียบ t-test โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺

ผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานประกอบการ โดยภาพรวม 5 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับดังนี้ คือ ลำดับที่ 1 ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมกับสถานประกอบการ ลำดับที่ 2 ด้านการให้บริการแก่สถานประกอบการ ลำดับที่ 3 ด้านการให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา ลำดับที่ 4 ด้านการสร้างเสริมความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ และลำดับสุดท้าย ด้านการประชาสัมพันธ์สถานศึกษา

2. การเปรียบเทียบสภาพการสร้างความสัมพันธ์ ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา กับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารสถานประกอบการ จำแนกตามตำแหน่งที่สังกัด ใน 5 ด้านโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ

Thesis Title	A State of Private Vocational Schools and Private Interprises Relationship in Songkhla Province
Student	Miss Udomporn Srisook
Student ID.	420264152
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Administration
Year	2004
Thesis Advisor	Associate Professor Dr.Preeyaporn Wonganutrohd
Thesis Co-Advisor	Dr.Sawat Udompoch Dr.Narong Pimsarn

ABSTRACT

The purposes of this research were to study and compare relationship of private vocational schools and private enterprises in Songkhla province as perceived by school and private enterprises administrators under five components; school public relation , service to private enterprises ,schools and private enterprise activities , private enterprise participation involvement in school activities , private school and private enterprises relationships .The research samples were 114 school administrators and 134 private interprises administrators

The instrument employed rating scale questionnaires with open-ended questions, Statistics utilized for data analysis were percentage, mean and standard deviation , and t-test was employed for hypothesis testing through the SPSS/PC⁺

The results revealed that:

1. The perception of the private vocational school administrators and private enterprises administrators towards the relationship of the organizations was moderate. When individual componets were analysed ,the moderate perception of the individual componets was found in order respecfively ; schools and private enterprise activities , service to private enterprises , private enterprise participation involvement in school activities , private school and private enterprises relationships and school public relation.

2. In comparison of the perception of the private vocational school administrators and private enterprises administrators regarding the relationship of the private vocational school and private enterprises in Songkhla province , it was found that there were

Statistically significant differences at .05 in all 5 componets which enhanced the hypothesis of the research.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ด้วยความกรุณาช่วยเหลือแนะนำ และให้คำปรึกษา จาก รศ.ดร. ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร. สวัสดิ์ อุดมโกชน์ และดร. ณรงค์ พิมพ์สาร อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้ แนวคิด และวิธีการวิจัย รวมถึงตรวจสอบ แก้ไข ติดตามความก้าวหน้าในการจัดทำวิทยานิพนธ์ และเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ทำให้ผู้วิจัยมีกำลังใจและสามารถดำเนินการวิจัยได้สำเร็จเรียบร้อย และศึกษาจนจบหลักสูตร ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้กับผู้วิจัย รวมทั้งได้ให้กำลังใจอย่างสม่ำเสมอ

ขอขอบพระคุณ ดร.ธีรวุฒิ ประทุมนพรัตน์ ดร.ฉันทัส ทองช่วย ดร. รักเกียรติ แก้วจางง รศ.ดร. อศวิณ พรหมโสภา และ ดร.จรัส อติวิทยากรณ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบ แก้ไขและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณ ดร. เชน สุขสวี ผู้อำนวยการโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี ที่ให้โอกาสในการศึกษาและสนับสนุนผู้วิจัย ให้มีกำลังใจด้วยดีมาโดยตลอด

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงมีจากปริญญาบัตรฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูตา แก่ บิดา มารดา และผู้มีพระคุณทุกท่าน

อุดมพร ศรีสุข

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	3
1.4 ทฤษฎีและกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.6 ขอบเขตและพื้นที่หรือสภาพทางภูมิศาสตร์.....	5
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 การบริหารสถานศึกษาเอกชาชีวะศึกษา.....	7
2.2 บทบาทของสถานประกอบการในการจัดการศึกษา.....	10
2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน.....	12
2.3.1 ความสำคัญของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน.....	13
2.3.2 หลักการดำเนินการเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน....	15
2.3.3 ขอบข่ายงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน.....	18
2.2.3.1 การประชาสัมพันธ์สถานศึกษา.....	18
2.2.3.2 การให้บริการแก่ชุมชน.....	20
2.2.3.3 การร่วมกิจกรรมของชุมชน.....	22
2.2.3.4 การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา.....	23
2.2.3.5 การสร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชน.....	25
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	29
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	29
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	48
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	48
5.2 สมมติฐานของการวิจัย.....	48
5.3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	48
5.4 สรุปผลการวิจัย.....	49
5.5 อภิปรายผลการวิจัย.....	51
5.6 ข้อเสนอแนะ.....	60
บรรณานุกรม.....	62
ภาคผนวก.....	65
ภาคผนวก ก หนังสือราชการ.....	66
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	84
ประวัติผู้เขียน.....	91

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจากตัวแปรจำแนกตามสังกัด.....32
4.1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม สถานที่ปฏิบัติงาน และตำแหน่ง.....34
4.2	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติและลำดับที่ สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการ ในจังหวัดสงขลารวม 5 ด้าน.....35
4.3	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติและลำดับที่ สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของ สถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการ ในจังหวัดสงขลา ด้านการประชาสัมพันธ์สถานศึกษา.....36
4.4	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติและลำดับที่ สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการ ในจังหวัดสงขลา ด้านการให้บริการแก่สถานประกอบการ.....37
4.5	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติและลำดับที่ สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการ ในจังหวัดสงขลา ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ.....38
4.6	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติและลำดับที่ สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการ ในจังหวัดสงขลา ด้านการให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา.....37
4.7	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและลำดับ สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ด้านการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ.....40
4.8	แสดงการเปรียบเทียบ สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานประกอบการ รวม 5 ด้าน.....41
4.9	แสดงการเปรียบเทียบ สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานประกอบการ ด้านการประชาสัมพันธ์สถานศึกษา.....42

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.10	แสดงการเปรียบเทียบ สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา กับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารสถานประกอบการ สถานการให้บริการแก่สถานประกอบการ.....43
4.11	แสดงการเปรียบเทียบ สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา กับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารสถานประกอบการด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ.....44
4.12	แสดงการเปรียบเทียบ สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา กับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารสถานประกอบการ ด้านการให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในกิจกรรม ของสถานศึกษา.....45
4.13	แสดงการเปรียบเทียบ สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา กับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารสถานประกอบการ ด้านการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับ สถานประกอบการ.....47

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนเป็นหนึ่งในหลายๆ ระดับการจัดการศึกษาของเอกชนที่มุ่งผลิตและพัฒนาให้ผู้เรียนหาความรู้ ความชำนาญเพื่อการประกอบอาชีพ ตามที่เรียกว่าอาชีวศึกษา (เมธี ปิณฑานนท์. 2533 : 131) และในปัจจุบันความต้องการด้านกำลังคน ด้านเทคโนโลยี และอุตสาหกรรมมีมากขึ้น การอาชีวศึกษาจึงเป็นระดับการศึกษาที่สามารถตอบสนองความต้องการ ทางด้านนี้ได้ตรง รวดเร็ว และดีที่สุด รัฐจึงได้ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการอาชีวศึกษาให้พัฒนายิ่งขึ้น โดยในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 6 พ.ศ.2530 – 2534 ได้มีแนวนโยบายที่จะพัฒนาหลักสูตรการอาชีวศึกษาในแต่ละปี ให้มีความสอดคล้องกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยี และความต้องการของตลาดแรงงาน พร้อมกับเปิดโอกาสให้เอกชนได้มีส่วนร่วมในการผลิตบุคคลในสาขาวิชาต่างๆมากขึ้น (กรมอาชีวศึกษา. 2531 : 14) แต่กำลังในการผลิตคนเหล่านั้นไม่สามารถที่จะให้หน่วยงานใดจัดการศึกษาได้โดยลำพัง ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตราที่ 8 ได้กำหนดหลักของการจัดการศึกษาไว้คือ เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และการพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ในการจัดการศึกษา และในมาตราที่ 20 ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษา การฝึกอบรมอาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือของสถานศึกษากับสถานประกอบการ ทั้งนี้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (อุดม เขยกิจวงศ์. 2543 : 56) จะเห็นได้ว่าตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้ให้สถานศึกษาของเอกชนช่วยจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา และเมื่อเอกชนมีบทบาทมากขึ้น การทบทวนเรื่องคุณภาพการศึกษาจึงเป็นเรื่องสำคัญ ดังนั้นในแผนพัฒนาการศึกษาลบปีที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) จึงเน้นการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนเอกชนทุกระดับ ทุกประเภทให้สามารถพัฒนาตนเองและประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้โรงเรียนสามารถดำเนินกิจการได้โดยการพึ่งตนเอง ส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาสาขาวิชาชีพที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงานในรูปแบบต่างๆ ทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2535 : 3) แต่ในสภาพปัจจุบันการพัฒนาด้านการอาชีวศึกษา เพื่อผลิตกำลังสำคัญสู่ตลาดแรงงานกลับด้อยคุณภาพลง มีงานวิจัยและผู้ประกอบการจากสถานประกอบการต่าง ๆ ตั้งข้อสังเกตว่า เด็กส่วนใหญ่ที่ผ่านการศึกษาจากสถานศึกษาประเภทอาชีวศึกษา และเข้าทำงานในสถานประกอบการแต่ละแห่งนั้น มักไม่มีทักษะ

ฝีมือ ความเชี่ยวชาญในงานที่ทำ ตลอดจนไม่สามารถใช้ความรู้ทางวิชาการ ในการพัฒนาทักษะของตนให้ทันกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้น สภาพปัญหาการขาดคุณภาพทั้งด้านวิชาการ โดยเฉพาะด้านวิชาชีพ ตลอดจนคำถามเรื่องคุณธรรม จริยธรรมจากสังคม จึงกลายเป็นประเด็นหลักในการพิจารณาเรื่องการจัดการอาชีวศึกษาในขณะนี้ โดยมีสมมติฐานเบื้องต้นว่าการจัดการอาชีวศึกษาของไทยมีปัญหาเนื่องจากความอ่อนด้อยเรื่องการฝึกอบรมทางวิชาชีพเป็นสำคัญ จากสภาพปัญหาดังกล่าว พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ มาตราที่ 20 จึงกำหนดให้มีการยกร่างกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมขึ้นเฉพาะ เพื่อเป็นแนวทางการแก้ไข และปรับปรุงการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมให้เกิดคุณภาพ หากแต่ยังมีข้อถกเถียงกันว่าการดำเนินการดังกล่าวควรเป็นไปในทิศทางใด จึงทำให้การจัดการอาชีวศึกษา สามารถผลิตแรงงานสำคัญของประเทศอย่างมีคุณภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดได้ (सानปฏิรูป. 2543 : 14 – 15) จึงเป็นที่น่าสังเกตว่าการบริหารงานด้านใดของสถานศึกษาด้อยคุณภาพ ที่ไม่อาจส่งผลต่อการจัดการศึกษาให้เกิดคุณภาพได้ ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุ ทางสำนักงานการศึกษาเอกชน ได้จัดทำเอกสารและคู่มือ การดำเนินงานเกี่ยวกับสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษาขึ้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยแบ่งการบริหารสถานศึกษาออกเป็นหกงาน คืองานวิชาการ งานบุคคล งานกิจการนักเรียน งานธุรการและการเงิน งานอาคารสถานที่ และงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน ซึ่งกำหนดงานวิชาการเป็นงานหลัก และงานอื่นๆ เป็นงานสนับสนุน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2531 : 1) จากแนวคิดดังกล่าวทำให้เห็นว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนให้ความสำคัญกับงานวิชาการมากกว่าอีกห้างาน แต่การที่จะทำให้กระบวนการบริหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารด้านต่างๆ ควรจะสนับสนุนซึ่งกันและกัน ผู้วิจัยมีแนวความคิดว่างานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โดยเฉพาะสถานประกอบการ ซึ่งจัดได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน จะช่วยส่งเสริมให้เป้าหมายในการเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาประสบความสำเร็จได้ และเป็นบันไดก้าวแรกที่จะนำไปสู่ความร่วมมือทางการศึกษากับสถานประกอบการ แต่สถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา กับงานความร่วมมือกับสถานประกอบการในปัจจุบันนี้ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากสถานประกอบการอย่างเต็มที่ส่งผลให้ทั้งสถานศึกษาและชุมชนไม่พัฒนาเจริญก้าวหน้าเท่าที่ควรจะเป็น (อมรชัย ดันติเมธ. 2524 : 15) จึงเป็นที่น่าสังเกตว่าสาเหตุน่าจะมาจากการขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน จึงทำให้สถานประกอบการไม่สามารถเข้าใจถึงเป้าหมายหรือนโยบายของสถานศึกษา และในทางตรงกันข้าม ก็ทำให้ไม่สามารถทราบได้ว่าสถานประกอบการต้องการกำลังคนที่มีคุณลักษณะอย่างไร จึงทำให้การจัดการอาชีวศึกษา ไม่สามารถผลิตแรงงานสำคัญของประเทศอย่างมีคุณภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดได้

สถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับงานความสัมพันธ์กับสถานประกอบการในปัจจุบันนี้ ยังไม่สามารถกล่าวได้อย่างแน่ชัดว่ามีสภาพความสัมพันธ์กันในระดับใด แต่เมื่อมองจากคุณภาพ

การจัดการศึกษา คุณภาพของผู้เรียนที่จบการศึกษาจะพบว่ายังมีประสิทธิภาน้อย จึงทำให้คาดคะเนได้ว่าอาจเกิดจากการขาดการประสานสัมพันธ์ ระหว่างสถานประกอบการกับสถานศึกษา ในการร่วมมือกันจัดการศึกษา สถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา ยังไม่ได้รับความร่วมมือจากสถานประกอบการอย่างเต็มที่ ส่วนสถานประกอบการก็ได้บุคลากรที่ไม่ตรงกับความต้องการมากนัก นอกจากนี้ความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการกับโรงเรียนอาชีวศึกษาก็ยังมีน้อย ส่งผลให้ทั้งสถานศึกษาและสถานประกอบการ ไม่พัฒนาก้าวหน้าไปอย่างที่จะควรจะเป็น ปัญหาดังกล่าวอาจเกิดขึ้นจากสาเหตุหลายประการ อาทิเช่นสถานศึกษาขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี ทำให้สถานประกอบการไม่ทราบความเคลื่อนไหวของสถานศึกษา และไม่เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกัน การขาดการประสานสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสถานประกอบการกับสถานศึกษา ทำให้เกิดความเข้าใจในเรื่องต่างๆ ไม่ตรงกัน สถานศึกษาไม่ได้ให้สถานประกอบการเข้ามามีส่วนร่วม ในการวางแผนการจัดการศึกษาหรือดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน ทำให้เกิดความเหินห่างขาดความสัมพันธ์กันระหว่างองค์กร หรืออาจเกิดจากสถานศึกษายังไม่มีนโยบายชัดเจน ในเรื่องความสัมพันธ์กับชุมชนหรือสถานประกอบการ โดยเฉพาะการร่วมมือกันในการจัดการศึกษากับสถานประกอบการ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเกิดความตระหนัก ถึงความสำคัญของการสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ ในการให้ความร่วมมือกันเพื่อจัดการศึกษาให้กับชุมชน เพื่อให้การจัดการศึกษาของสถานศึกษาในอนาคต เกิดประสิทธิภาพ สามารถผลิตบุคลากรได้ตรงกับความต้องการ ของสถานประกอบการและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาสภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และสถานประกอบการ

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบสภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการ ในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และสถานประกอบการ

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับ สถานประกอบการในจังหวัดสงขลาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และสถานประกอบการ แตกต่างกัน

1.4 ทฤษฎีและกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการบริหารงาน ด้านความสัมพันธ์ของสถานประกอบการของสถานเอกชนอาชีวศึกษาโดยยึดกรอบแนวคิด ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2531 : 28 – 29) ได้กล่าวถึงขอบเขตงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชนไว้ 5 ประการดังนี้

1. การประชาสัมพันธ์สถานศึกษา
2. การให้บริการแก่ชุมชน
3. การร่วมกิจกรรมของชุมชน
4. การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา
5. การสร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชน

และจากกรอบแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำไปปรับใช้เพื่อให้สอดคล้อง กับหัวข้อที่จะทำการวิจัยดังนี้

1. การประชาสัมพันธ์สถานศึกษา
2. การให้บริการแก่สถานประกอบการ
3. การร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ
4. การให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา
5. การสร้างเสริมความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

มุ่งศึกษาสภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา กับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลาโดยศึกษาใน 5 ด้าน คือ การประชาสัมพันธ์สถานศึกษา การให้บริการแก่สถานประกอบการ การร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ การให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา การสร้างเสริมความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ในปีการศึกษา 2546

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.5.1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา จาก 17 โรงเรียน จำนวน 114 คน และผู้บริหารสถานประกอบการจำนวน 241 แห่ง จำนวน 241 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 355 คน

1.5.1.2 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา ในจังหวัดสงขลา จาก 17 โรงเรียน จำนวน 114 คน และผู้บริหารสถานประกอบการ 241 แห่ง และใช้ตารางสัดส่วนของ Krejcie and Morgan (1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่าง 134 คน แล้วทำการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้วิธีการจับสลาก

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ผู้บริหารจำแนกเป็น

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา

1.2 ผู้บริหารสถานประกอบการ

1.5.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่สภาพการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา โดยนำมาปรับใช้กับงานด้านความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ 5 ด้าน

1.1 การประชาสัมพันธ์สถานศึกษา

1.2 การให้บริการแก่สถานประกอบการ

1.3 การร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ

1.4 การให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา

1.5 การสร้างเสริมความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ

1.6 ขอบเขตและพื้นที่หรือสภาพทางภูมิศาสตร์

การวิจัยในครั้งนี้ อยู่ในขอบเขตการรวบรวมข้อมูล เฉพาะในสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาจำนวน 17 โรงเรียน และสถานประกอบการที่มีนักศึกษาฝึกงานกับสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาจำนวน 241 แห่ง

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1.7.1 สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษากับสถานประกอบการ หมายถึงความสัมพันธ์ 5 ด้านดังนี้ คือ

1.7.1.1 การประชาสัมพันธ์สถานศึกษา หมายถึงการแจ้งข่าวสารของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา เพื่อให้เกิดภาพพจน์ที่ดีน่าเชื่อถือศรัทธาให้เกิดแก่สถานประกอบการหรือชุมชนภายนอก

1.7.1.2 การให้บริการแก่สถานประกอบการ หมายถึงการที่สถานศึกษาได้จัดสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ บุคลากร วิชาการ และอื่นๆ แก่สถานประกอบการ

1.7.1.3 การร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ หมายถึงการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ที่สถานประกอบการได้จัดขึ้น

1.7.1.4 การให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา หมายถึงการเปิดโอกาสให้สถานประกอบการ ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษา ทั้งทางด้านนโยบายและการปฏิบัติ

1.7.1.5 การเสริมสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ หมายถึงการดำเนินการให้บุคลากรระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

1.7.2 สถานศึกษา หมายถึงสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา ที่ได้รับใบอนุญาตให้เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจำนวน 17 โรงเรียนในจังหวัดสงขลา

1.7.3 สถานประกอบการ หมายถึงสถานประกอบการที่ให้นักศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนอาชีวศึกษาเข้ารับการฝึกงานจำนวน 241 แห่งในจังหวัดสงขลา

1.7.4 ผู้บริหารประกอบด้วย

1.7.4.1 ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการ ครูใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ผู้ช่วยครูใหญ่ และหัวหน้าแผนก

1.7.4.2 ผู้บริหารสถานประกอบการ หมายถึง เจ้าของกิจการ หรือผู้จัดการใหญ่ในสถานประกอบการ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา กับสถานประกอบการ ในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบการศึกษาดังนี้

- 2.1 การบริหารงานสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา
- 2.2 บทบาทของสถานประกอบการในการจัดการศึกษา
- 2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน
 - 2.3.1 ความสำคัญของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
 - 2.3.2 หลักการดำเนินการเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
 - 2.3.3 ขอบข่ายงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
 - 2.3.3.1 การประชาสัมพันธ์สถานศึกษา
 - 2.3.3.2 การให้บริการแก่ชุมชน
 - 2.3.3.3 การร่วมกิจกรรมของชุมชน
 - 2.3.3.4 การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา
 - 2.3.3.5 การสร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชน
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การบริหารสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา

เมธี ปิรันธนานนท์ (2533 : 48) ได้กล่าวถึงความหมายของการอาชีวศึกษาเอาไว้ว่า หมายถึงการศึกษาเพื่อเตรียมบุคลากรด้านฝีมือ ระดับคุณวุฒิที่ต่ำกว่าระดับปริญญาสำหรับอาชีพ หนึ่งหรือกลุ่มอาชีพ ช่างและงานต่างๆ อาชีวศึกษาตามปกติจัดขึ้นในระดับมัธยมปลาย จะต้องจัดให้มีการศึกษาวิชาพื้นฐานทั่วไป วิชาทฤษฎีสัมพันธ์และฝึกภาคปฏิบัติ เพื่อพัฒนาฝีมือที่ต้องการ สำหรับอาชีพหนึ่ง ๆ สัดส่วนของวิชาต่างๆ จะแตกต่างกัน แต่ตามปกติแล้วจะต้องเน้นภาคปฏิบัติ

Harris (เมธี ปิรันธนานนท์. 2533 : 47) ให้ความหมายของการอาชีวศึกษาว่าเป็นการศึกษาเพื่อการทำงานทุกชนิด ซึ่งบุคคลถูกใจในงานนั้นและเป็นความต้องการของสังคม การอาชีวศึกษาแตกต่างกับการศึกษาทั่วไป ที่จัดเพื่อพัฒนาทักษะ ความสามารถ ความเข้าใจ เจตคติ อุปนิสัยที่ดีในการทำงานและความซบซึ้ง อันเป็นความต้องการจำเป็น ที่คนทำงานอาชีพต้องมี เพื่อจะได้เจริญก้าวหน้าและสร้างผลผลิตได้ดี เมื่อได้รับบรรจุเข้าทำงานหรือประกอบอาชีพ

เนื่องจากการบริหารงานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เป็นการบริหารงานซึ่งมีความแตกต่างจากการบริหารงานในระบบราชการ เนื่องมาจากโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา นั้น มีลักษณะการบริหารงานเชิงธุรกิจเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยผลประโยชน์ในเชิงกำไรขาดทุน จึงต้องได้รับการคำนึงถึง โรงเรียนเอกชนเป็นธุรกิจทางการศึกษา เพราะมีหลักเกณฑ์ทางองค์ประกอบคือ มุ่งหวังผลกำไร และไม่ต้องเสี่ยงกับการขาดทุน เพราะว่ารัฐบาลหรือบุคคลภายนอกได้เป็นผู้จัดหาทุนอุดหนุนให้ตลอดเวลา ดังนั้นการบริหารงานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จึงมีลักษณะเป็นการบริหารเชิงธุรกิจผสมการจัดการศึกษา สำหรับการนี้คณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยกองโรงเรียนอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ มีภารกิจสำคัญสองประการ คือประการที่หนึ่งด้านการส่งเสริมสนับสนุนทางการศึกษาแก่ภาคเอกชน ประการที่สองด้านการกำกับดูแลมาตรฐานคุณภาพการศึกษาเอกชน (คณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2538 : 103) ดังนั้นคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จึงเป็นผู้กำกับดูแลโรงเรียนเอกชนทุกระดับ รวมทั้งโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาด้วย และได้วางแนวทางในการบริหารงานของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ดังนี้

1. ความหมายของการบริหารงานโรงเรียน คือการที่ผู้บริหารใช้วิธีการต่างๆ จัดสรรทรัพยากร ซึ่งได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ เพื่อให้บรรลุจุดหมายที่หลักสูตรกำหนด ผลผลิตที่ได้คือ ประสิทธิภาพของนักเรียนมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ต่อสังคม

2. การให้การบริหารงานโรงเรียน บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรไว้ ผู้บริหารจะต้องจัดการบริหารงานโรงเรียนให้ครอบคลุมทั้งหกงานคือ งานวิชาการ งานบุคคล งานกิจการนักเรียน งานธุรการและการเงิน งานอาคารสถานที่ และงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ซึ่งต้องดำเนินงานทั้งหกงานให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน

3. การบริหารงานโรงเรียนทั้งหกงาน สามารถแบ่งไว้เป็นงานหลัก และงานสนับสนุน งานวิชาการนับว่าเป็นงานหลัก ส่วนงานอื่นๆ เป็นงานสนับสนุนงานวิชาการ

4. ผู้บริหารควรจัดสัดส่วนเกี่ยวกับเวลา ในการบริหารงานโรงเรียนในแต่ละงานให้เหมาะสม

5. ผู้บริหารโรงเรียนมีหน้าที่รับผิดชอบ ในการปฏิบัติงานสอน การวางแผน การควบคุม กำกับ ติดตาม ประเมินผล การปฏิบัติงานและการดำเนินงานทุกอย่าง ตามที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน กฎกระทรวงและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

6. ภารกิจที่ที่ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนต้องปฏิบัติ นั้น ต้องอาศัยทักษะที่จำเป็นเช่น ทักษะเกี่ยวกับความรู้ ทักษะด้านเทคนิคต่าง ๆ และทักษะด้านมนุษย

ส่วนในรายงานการประชุมสัมมนา ของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษาประจำปี 2538 ได้กำหนดการบริหารงานของโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษาไว้ดังนี้ (กองโรงเรียนอาชีวศึกษา. 2538 : 13 – 16)

1. ในอนาคตบทบาทของรัฐจะลดลงเป็นเพียงผู้กำหนดกติกา ส่งเสริม สนับสนุน ประสานงาน และให้ภาคเอกชนมาดำเนินการแทน
2. การจัดการศึกษาต้องให้สอดคล้องกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการลงทุนในแต่ละพื้นที่ และภูมิภาค
3. ความก้าวหน้าและระบบสื่อสารโทรคมนาคม จะทำให้รูปแบบการศึกษาเปลี่ยนไป จะเกิดการศึกษาทงไกลขึ้น
4. เทคโนโลยีสารสนเทศ จะทำให้โลกแคบลง การติดต่อสื่อสารจะทำได้ง่ายขึ้น การผลิตจะมีความซับซ้อนยิ่งขึ้น ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงต้องให้มีความรู้ซับซ้อนยิ่งขึ้น
5. ประเทศไทยจะเปิดพรมแดนการค้าเสรี เนื่องจากได้มีการรวมกลุ่มประเทศเพื่อทำการค้ามากขึ้น การศึกษาจึงต้องผลิตบุคลากรให้เหมาะสม และตรงกับที่ตลาดต้องการ คือออกไปประกอบอาชีพได้ มีความสามารถทางการแข่งขันและปรับตัวได้ ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งหลักสูตรส่วนใหญ่มีวิชาเหล่านี้อยู่แล้ว
6. การจัดการศึกษา จะต้องคำนึงถึงคุณภาพให้มากขึ้น ต้องมีคุณภาพเป็นที่พอใจของผู้เรียนในสภาพปัจจุบันและอนาคต จะต้องให้ผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องของภาษา เรื่องวัฒนธรรม ทั้งวัฒนธรรมของไทยและต่างชาติที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศไทย
7. ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ควรนำความคิดในการบริหารธุรกิจไปใช้ในการบริหาร การศึกษา เริ่มจากการวางแผนการผลิต โดยนำผลผลิตที่สังคมต้องการในอนาคตมาตั้งเป็นเป้าหมาย เป็นทิศทาง ในการจัดการศึกษา ที่ควรให้ผู้เรียนรู้ตั้งแต่ต้นว่าเราจะสร้างเขาให้เป็นอะไร ควรมีทักษะและความชำนาญในเรื่องใดควรนำผู้ชำนาญงานมาเป็นครูสอนและครูได้มีโอกาสทำงานจริง ในสถานประกอบการ
8. โรงเรียนเอกชนมีความคล่องตัว ในการบริหารและจัดการมาก ควรใช้ความคล่องตัวนี้ ปรับตัวให้เข้ากับสภาพของสังคม ให้มีความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาด้วยกัน และร่วมมือกับสถานประกอบการ เพื่อผลิตบุคลากรให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ และผลิตแรงงานให้มีความชำนาญเฉพาะทาง โดยมีการจัดทำหลักสูตรร่วมกับสถานประกอบการ หลักสูตรควรมีลักษณะเป็น Training Approach ให้มาก และมีการเรียนวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อวิชาชีพ เช่น ภาษาต่างประเทศ คอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะในขณะนี้หลักสูตรระยะสั้นที่เป็นการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาบุคลากร เป็นที่ต้องการของภาคอุตสาหกรรมมาก
9. โรงเรียนต้องผลิตบุคลากรในสาขาที่ตรงกับความต้องการของตลาด ซึ่งขณะนี้ขาดแคลนแรงงานในด้าน ช่างเทคนิค ช่างเชื่อม ช่างเขียนแบบเครื่องกล แต่โรงเรียนผลิตบุคลากรสาขาช่างยนต์มาก ทำให้เกิดการใช้คนไม่ตรงกับสาขาที่เรียนมา
10. การศึกษาจะจัดให้ผู้เรียนเรียนรู้ในวิชาชีพเฉพาะสาขาไม่ได้ ต้องมีความรู้ด้านการบริหาร การจัดการ และการตลาดด้วย เพราะในวงการธุรกิจจะใช้นักตลาดนำการผลิต ใน

อุตสาหกรรมการผลิต ต้นทุนการผลิต จะประกอบด้วยค่าแรงร้อยละ 15 และวัตถุดิบร้อยละ 85 อุตสาหกรรมสมัยใหม่จึงยินดีจ้างคนด้วยค่าแรงสูง เพื่อไปลดต้นทุนการผลิต การผลิตบุคลากรของโรงเรียนจึงต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ด้วย

11. โรงเรียนต้องการรักษาบุคลากร (ครู) ที่มีความรู้ความสามารถไว้และควรมีการใช้บุคลากรร่วมกันระหว่างโรงเรียน

12. การส่งนักเรียนไปฝึกงานในสถานประกอบการ ต้องดำเนินการอย่างจริงจัง ซึ่งโรงเรียนต้องติดตาม ประสานงานและประเมินผลด้วย แต่ในขณะนี้การส่งนักเรียนไปฝึกงาน เมื่อส่งไปแล้วโรงเรียนจะไม่ดูแล

13. ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานประกอบการมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษาให้มากขึ้น จะต้องให้การบริจาคตักษะ เพื่อการศึกษามีส่วนช่วยในการลดหย่อนภาษีได้ จึงจะจูงใจให้สถานประกอบการ อยากร่วมเหลือการศึกษามากขึ้น

14. การจัดการศึกษาจะต้องมีการประชาสัมพันธ์ ทำให้ตลาดแรงงานรับรู้ว่าสถานศึกษาแต่ละแห่ง ผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในด้านใด มีความชำนาญเฉพาะด้านในสาขาใด

ดังนั้นการบริหารโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา จึงเป็นการบริหารงานที่มีลักษณะที่สำคัญสองประการ คือการบริหารเชิงธุรกิจที่ต้องอาศัยการจัดสรรทรัพยากรอันได้แก่คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ เพื่อให้การดำเนินงานของโรงเรียนเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเจริญก้าวหน้าอีกประการหนึ่งคือการจัดการศึกษา ซึ่งต้องใช้การบริหารงานให้ครอบคลุมทั้ง หกงาน คืองานวิชาการ งานบุคลากร งานกิจการนักเรียน งานธุรการและการเงิน งานอาคารสถานที่ และงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ซึ่งจะทำให้การจัดการศึกษานั้นมีคุณภาพและมีมาตรฐาน ลักษณะการบริหารทั้งสองประการนี้ ทำให้การบริหารโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา จะต้องให้ความสำคัญกับงานทุกงานข้างต้น เพราะทั้งการบริหารงานเชิงธุรกิจและการจัดการศึกษา ไม่อาจแยกจากกันได้ ในโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา งานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเป็นงานหนึ่งที่มีความสำคัญกับโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา เพราะเป็นงานที่ช่วยสนับสนุนงานอื่นๆ ให้ประสบผลสำเร็จ อันจะเป็นการส่งผลให้การบริหารงานโดยรวมประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ด้วย

2.2 บทบาทของสถานประกอบการในการจัดการศึกษา

บุญญศักดิ์ ใจจงกิจ (2541 : 16) ได้กล่าวถึงบทบาทของสถานประกอบการในการจัดการศึกษาไว้ว่า ในปัจจุบันเอกชนภาคธุรกิจและสถานประกอบการของไทยมีบทบาทสำคัญมากในการให้ความร่วมมือทางการศึกษา และฝึกอบรมวิชาชีพในรูปแบบหรือลักษณะการร่วมรับผิดชอบ ได้แก่ความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา การพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานของตนเอง การบริจาคสิ่งของ

วัสดุ อุปกรณ์การศึกษา เงินสด และทุนการศึกษา และการรับนักเรียน นักศึกษาเข้าฝึกงานในสถานประกอบการต่างๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมและความสมัครใจ ของธุรกิจเอกชนและสถานประกอบการเป็นหลัก

จากการที่โครงสร้างทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่เจริญก้าวหน้ามากขึ้น อันเป็นผลมาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ดำเนินการมาเป็นเวลาถึง 40 ปี ประกอบกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในยุคโลกาภิวัตน์ มีผลทำให้ภาคธุรกิจเอกชนและสถานประกอบการ มีความตระหนักต่อบทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระบบโรงเรียน การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย ที่เป็นเช่นนี้เพราะภาคเอกชนเป็นผู้ใช้ และผู้ประเมินคุณสมบัติของกำลังคนส่วนใหญ่ของประเทศ ดังปรากฏในนโยบายการพัฒนาด้านสังคมที่ชัดเจนของรัฐบาลทุกสมัย นับตั้งแต่รัฐบาลของ ฯพณฯ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์เป็นนายกรัฐมนตรีเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน นโยบายและแนวปฏิบัติที่กำหนดเป็นมาตรการในเรื่องที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนให้เอกชนในภาคธุรกิจ และสถานประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบการศึกษาและฝึกอบรม มีปรากฏในเอกสารที่เกี่ยวข้องหลายแห่ง ได้แก่ นโยบายของรัฐบาล แผนการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พระราชบัญญัติ พระราชกำหนดที่เกี่ยวข้องและมติคณะรัฐมนตรี

ในทุกประเทศเมื่อมีการพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรมถึงระดับหนึ่ง ผู้รับผิดชอบทุกฝ่ายจะเริ่มตระหนักทันทีว่า จะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนากำลังคน ทั้งระดับมืออาชีพและกำลังคนระดับกลาง ผู้รู้ทางเศรษฐศาสตร์สังคมกล่าวว่า จะต้องขยายฐานบุคคลชั้นกลางออกให้กว้าง เพื่อประเทศจะสามารถคงความยั่งยืนดำรงธุรกิจอุตสาหกรรมเอาไว้ได้ ในรอบห้าปีที่ผ่านมา ก่อนเกิดวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจในขณะนี้ เอกชนภาคธุรกิจ และสถานประกอบการอุตสาหกรรมในประเทศไทยมากมายหลายแห่ง ได้แสดงเจตนาและได้ดำเนินการพัฒนากำลังคน ร่วมกับหน่วยงานสถานศึกษาในรูปแบบต่างๆหลายรูปแบบ ซึ่งสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้แสดงบทบาทในเรื่องนี้ โดยสถานประกอบการเอกชนทั้งหลายสามารถใช้รูปแบบต่างๆ ร่วมพัฒนากำลังคนได้ดังนี้คือ (1) จัดตั้งศูนย์อบรมขึ้นภายในสถานประกอบการของตน (2) รวมกลุ่มกับบริษัทและองค์กรอิสระอื่นจัดทำศูนย์ฝึกอบรมและโปรแกรมการศึกษาต่อเนื่อง (3) ร่วมมือกับสถานศึกษาจัดตั้งโครงการพิเศษขึ้น การเคลื่อนไหวเหล่านี้เป็นปรากฏการณ์ใหม่สำหรับประเทศไทยและคณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและเอกชนเพื่อพัฒนาการศึกษาเพื่ออาชีพได้เข้ามามีส่วนร่วมผลักดันให้เกิดความร่วมมือขึ้นอย่างมาก

การร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการเป็นข้อต่อสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียน นิสิตนักศึกษา เมื่อสำเร็จหลักสูตรจะมีโอกาสเข้าสู่โลกการทำงานได้เป็นอย่างดี สถานประกอบการนั้นต้องการจ้างบุคลากรที่มีขีดความสามารถสูง ภูมิจาน ทำงานได้ดี มีผลผลิตสูง ดังนั้นจะ

ต้องมีการปรับยกระดับความรู้และทักษะการศึกษาต่อเนื่อง และกระทำมาตรการหลายๆ อย่างเพื่อให้ก้าวทันเทคโนโลยีใหม่

นอกจากนี้ บุญญศักดิ์ ใจจงกิจ และคณะยังได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาสถานภาพปัจจุบันของความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนด้านการศึกษาและฝึกอบรมของประเทศไทยมีสาระสำคัญของนโยบายรัฐบาลและแผนพัฒนาต่างๆ ตลอดจนมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ โดยกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ พร้อมตัวอย่างโครงการความร่วมมือสำคัญๆ จำนวนหลายโครงการ ตลอดจนโครงการที่สนับสนุนโดยสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย นอกจากนี้ยังได้ศึกษาลักษณะความร่วมมือดังกล่าวในต่างประเทศ โดยได้กำหนดสาระสำคัญจำแนกได้ 3 รูปแบบคือ รัฐบาลรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเองทั้งหมด ภาคเอกชนรับผิดชอบบางส่วนหรือทั้งหมด และภาครัฐกับภาคเอกชนให้ความร่วมมือระหว่างกันและกัน และแม้ว่าบทบาทของความร่วมมือจะมีหลายลักษณะ คณะผู้วิจัยมีความเห็นว่าการจัดฝึกอาชีพระบบทวิภาคีทั้งแบบโรงงาน-โรงเรียน และแบบสถาบันที่เรียนที่ฝึกงาน เป็นรูปแบบที่สำคัญมาก จึงมีวิสัยทัศน์ว่าประเทศไทยสมควรมีระบบอาชีพฝึกหัดจัดตั้งขึ้นอีกระบบหนึ่ง ขนานไปกับระบบเทคนิคและอาชีวศึกษาที่จัดอยู่ ณ โรงเรียนหรือวิทยาลัยอาชีวศึกษาอยู่แล้ว เพื่อให้ระบบอาชีพฝึกหัดนี้สามารถดำเนินการไปได้

และในส่วนความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนนั้นจากหน้าที่และการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ในมาตราที่ 8 ของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ในการส่งเสริมการศึกษาของโรงเรียนเอกชน และประสานงานการศึกษาบางส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการควบคุมและส่งเสริมการศึกษาและกิจกรรมของโรงเรียนเอกชน ซึ่งปัจจุบันโรงเรียนในสังกัดสำนักงานนี้ดำเนินการจัดการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน ทั้งสายสามัญและสายอาชีพทุกระดับการศึกษา โดยได้ดำเนินโครงการความร่วมมือกับภาคเอกชนและสถานประกอบการมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2536 แต่อยู่ในขอบเขตที่ไม่กว้างนัก กิจกรรมที่ได้ดำเนินการแล้ว คือโครงการโรงเรียน-โรงงาน โดยการให้นักศึกษาในสถานศึกษาเข้าทำงานเป็นพนักงานของบริษัทและโรงเรียนต้องพัฒนาหลักสูตรร่วมกับบริษัทให้มีเนื้อหาและเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับความต้องการของบริษัท

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน

กิติมา ปรีดีดิลก (2532 : 237) ได้ให้ความเห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนหมายถึง กระบวนการในการวางแผน การควบคุม การประสานงาน การจัดบุคลากร และเผยแพร่ความรู้ต่อชุมชน เพื่อร่วมกันพัฒนาชุมชนและโรงเรียนให้เจริญก้าวหน้าไปพร้อมๆ กัน

ธีรวุฒิ ประทุมพนรัตน์ (2530 : 118) อธิบายว่า การบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน หมายถึง กิจกรรมที่ผู้บริหารโรงเรียนจัดตั้งขึ้น ทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อให้บุคลากรในโรงเรียนและบุคลากรในชุมชนรอบโรงเรียนได้รับความรู้ร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อความเข้าใจซึ่งกันและกัน ให้ได้รับประโยชน์และสร้างสรรค์

อุทัย บุญประเสริฐ (2530 : 151) แนะนำว่าการบริหารงานระหว่างโรงเรียนกับชุมชน คือการให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน การใช้แหล่งทรัพยากรของชุมชน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเงิน สิ่งของ วัสดุอุปกรณ์ ความร่วมมือหรือกิจกรรมของชุมชน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรเหล่านี้เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

วิไลวรรณ วิทย์โรจน์ (2525 : 3) กล่าวถึงความหมายของงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไว้ว่า หมายถึงกระบวนการติดต่อสื่อสารระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เพื่อให้ผู้ปกครอง นักเรียนและ ประชาชนเข้าใจการดำเนินงานและความต้องการของโรงเรียน ในขณะที่เดียวกันก็ช่วยให้เจ้าหน้าที่ทางการศึกษา ผู้ปกครอง นักเรียน ตัดสินใจได้ถูกต้องในการให้โรงเรียนพัฒนาเด็กได้ถูกต้อง

ยนต์ ชุ่มจิต (2528 : 130) ได้กล่าวถึงความหมาย ของความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนว่า หมายถึงวิธีการต่างๆ ที่ผู้บริหารและครูในโรงเรียนใช้ เพื่อสร้างความรู้สึกร่วมกันระหว่างบุคลากรในโรงเรียนกับชุมชนในท้องถิ่น

จากนิยามที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนหมายถึง การติดต่อสัมพันธ์กับชุมชน เพื่อความเข้าใจซึ่งกันและกัน อันก่อให้เกิดความร่วมมือช่วยเหลือกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เพื่อร่วมกันพัฒนาการจัดการศึกษาให้ก้าวหน้า ตลอดจนการใช้แหล่งทรัพยากรของชุมชนร่วมกันในทางสร้างสรรค์และเกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม

2.3.1 ความสำคัญของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2531 : 60) ได้กล่าวไว้ในโครงการจัดทำเอกสารและคู่มือการดำเนินงาน เกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษาว่าการบริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน มีความสำคัญดังนี้

1. เป็นการบริหารที่ช่วยสนับสนุนงานวิชาการของโรงเรียน
 2. เป็นการบริหารที่ประสานประโยชน์ร่วมกัน ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนด้านผู้ปกครอง และนักเรียน
 3. เป็นการบริหารที่ช่วยให้ชุมชนได้พัฒนาในด้านวิชาชีพ
 4. เป็นการบริหารที่ส่งเสริมให้ชุมชน ได้เข้าร่วมกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาของโรงเรียน
- จากที่กล่าวมาจะเห็นว่า ความสัมพันธ์ของงานด้านความสัมพันธ์ ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนนั้น ถือว่าโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ที่จะต้องให้ความช่วยเหลือร่วมมือกัน ฟังพา

อาศัยกันและกันได้ ช่วยส่งเสริมหรือให้ในสิ่งที่อีกฝ่ายหนึ่งขาดได้ ทำให้โรงเรียนและชุมชนสามารถพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าดีกว่าที่จะอาศัยการพึ่งพาตนเองเพียงอย่างเดียว

โรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา ยังต้องให้ความสำคัญกับงานความสัมพันธ์ ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนมากเป็นพิเศษ เนื่องจากว่าโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อฝึกอาชีพ ดังนั้นอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และบุคลากร สามารถให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือชุมชนได้อย่างเต็มที่ ชุมชนก็เช่นกันสามารถพัฒนาโรงเรียนได้มาก เพราะโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษาดำเนินการโดยการพึ่งตนเองเป็นส่วนมาก การได้รับความช่วยเหลือจากชุมชนอีกทางหนึ่ง จะเป็นการแบ่งเบาภาระในการดำเนินงานของโรงเรียนได้เป็นอย่างดี

สุวัฒน์ มุททเมธา (2524 : 182 – 183) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไว้ว่า เนื่องจากโรงเรียนเป็นสถาบันที่สำคัญและมีความจำเป็นของสังคมที่มีบทบาทในการให้การศึกษา รักษาและสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของมนุษย์จากรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีการปรับปรุง ดัดแปลง แก้ไข และสร้างวัฒนธรรมขึ้นมาใหม่ อันเป็นหน้าที่พัฒนาสมาชิกของสังคม ประกอบกับโรงเรียนมีความเกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับชุมชนและท้องถิ่น และตั้งขึ้นจากเงินภาษีเงินได้ของประชาชน อาจถือได้ว่าโรงเรียนเป็นสมบัติส่วนหนึ่งของชุมชน ดังนั้นโรงเรียนกับชุมชนจึงต้องอยู่อย่างใกล้ชิดตลอดเวลา เพราะเป็นแหล่งพัฒนาคนให้กับชุมชน เป็นแหล่งรวมวิชาการ เป็นศูนย์รวมของคนในชุมชนที่ต้องการพัฒนาการดำรงชีวิต ให้อยู่อย่างปกติสุข การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นและมีประโยชน์ต่อการดำเนินงานของโรงเรียน ซึ่งมีสาระสำคัญที่ควรกล่าวถึงเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไว้ดังนี้

1. เพื่อให้ประชาชนในชุมชนเข้าใจ ปรัชญาการจัดการศึกษา จุดมุ่งหมาย การดำเนินงาน กิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนการมีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน
2. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วม และยอมรับว่าโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีบทบาทในการส่งเสริมความก้าวหน้าของชุมชน เป็นแรงเสริมให้ชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น
3. เพื่อให้ประชาชนให้การสนับสนุน และช่วยเหลือ โรงเรียน โดยโรงเรียนต้องทำให้เป็นที่ยอมรับของชุมชน
4. ช่วยให้โรงเรียนสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในชุมชน ต่อการดำเนินการของโรงเรียน
5. ช่วยให้เข้าใจสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน เพื่อนำมาประกอบในการพิจารณากำหนดนโยบายของโรงเรียน
6. ช่วยในการแก้ไขภาพพจน์ และสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างครูกับโรงเรียนและเข้าใจเจตนานโยบาย หรือแนวทางการดำเนินการของครูที่มีต่อชุมชน

7. เพื่อปรับปรุงหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอน ให้สอดคล้องและตอบสนองความต้องการด้านต่างๆ ของชุมชน เพื่อให้นักเรียนหรือผู้ที่จบการศึกษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

8. ช่วยในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในโรงเรียน โดยอาศัยสภาพของชุมชนเป็นแนวทางในการพิจารณา

9. เพื่อให้เด็กในชุมชนมีความเจริญงอกงาม มีความประพฤติดี ทั้งนี้เพราะโรงเรียนและผู้ปกครองมีความเข้าใจกัน มีสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกันช่วยร่วมมือ แก้ไขปัญหาอุปสรรคของการเรียนการสอน

10. เป็นการบริหารที่มีส่วนช่วยในการสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นๆ เช่น กรมการปกครอง การพัฒนาชุมชน กรมส่งเสริมการเกษตร หรือสาธารณสุขเป็นต้น อันจะเป็นผลดีต่อการสร้างความเข้าใจระหว่างหน่วยงานราชการต่าง ๆ กับชุมชน

2.3.2 หลักการดำเนินการเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

เนื่องจากงานโรงเรียนกับชุมชน เป็นงานที่โรงเรียนต้องไปเกี่ยวข้องกับชุมชน ไม่ว่าจะโดยออกไปหาชุมชน หรือนำชุมชนเข้าสู่โรงเรียนก็ตาม การดำเนินงานจำเป็นที่จะต้องมีการวางแผน มีหลักการอย่างรอบคอบ Kindred (อังใน ธีรวุฒิ ประทุมนพรัตน์. 2529 : 139 – 140) มีความเห็นว่า การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนให้ได้ดั่งนั้นจึงจำเป็นที่ผู้บริหารโรงเรียนต้องยึดหลักการดังต่อไปนี้

1. หลักความบริสุทธิ์ใจ (integrity principle) ตามหลักนี้ ผู้บริหารโรงเรียนพึงให้ข้อเท็จจริง เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวแต่ละอย่างของการจัดการ และการบริหารโรงเรียนแก่ประชาชน ในชุมชนด้วยความบริสุทธิ์ คือ ไม่มีผิดไปจากความจริง ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้น ข้อมูลที่เผยแพร่ส่วนหนึ่งส่วนใดให้ประชาชนในชุมชนเกิดความลังเล สงสัย ไม่เชื่อใจ เพราะจะเป็นสาเหตุให้เกิดภาวะจิตที่หมดศรัทธาและคลายความเชื่อถือได้

2. หลักความต่อเนื่อง (continuity principle) การบริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ตามหลักการนี้ ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องคำนึงถึงความสืบเนื่องที่ต้องกระทำติดต่อกันไปไม่ขาดตอน ทั้งนี้เพื่อกระชับสัมพันธ์ภาพให้แน่นอยู่เสมอ แม้ว่าได้รับความร่วมมือส่วนหนึ่งส่วนใดแล้วก็ตาม ก็ไม่ได้หมายความว่าความสัมพันธ์จะหยุดเพียงเท่านั้น โอกาสที่จะให้ความร่วมมือยังดำเนินต่อไปไม่หยุดยั้ง

3. หลักครอบคลุมเนื้อหา (coverage principle) ตามหลักการนี้ ผู้บริหารโรงเรียนควรคำนึงถึงการเผยแพร่ข่าวสารการดำเนินงานของโรงเรียนในทุกๆ ด้าน ให้ประชาชนในชุมชนได้ทราบ เพื่อประชาชนได้ภาพพจน์ของการบริหารโรงเรียนที่ชัดเจนที่สุดและเพียงพอ

4. หลักความเรียบง่าย (simplicity principle) การบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในหลักการนี้ ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องคำนึงถึงความเข้าใจได้ชัดเจน หมายถึงการใช้ภาษาที่เรียบง่าย และเป็นภาษาที่ประชาชนในชุมชนสามารถเข้าใจได้ชัดเจน การใช้กราฟ แผนภูมิ แบบจำลอง หรือลักษณะการสื่อสารอย่างอื่นที่ประชาชนไม่คุ้นเคย อาจทำความเข้าใจที่ผิดพลาด คลุมเครือหรือไม่เข้าใจเลย จะเป็นเหตุให้ขาดภาพรวมเกี่ยวกับโรงเรียน รวมทั้งขาดความร่วมมืออันดีด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาต่างประเทศมาปะปนในการเผยแพร่ข่าวสารก็จะ เป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำอย่างยิ่ง

5. หลักสร้างสรรค์ (creativity principle) ตามหลักการนี้ ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องคำนึงถึงการเสนอข่าวสาร หรือข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเจริญก้าวหน้าของนักเรียน และของโรงเรียนเป็นส่วนรวม พึงละเว้นการเสนอข่าวสารที่เกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวของครูอาจารย์หรือผู้บริหาร รวมทั้งเสนอข่าวที่สื่อให้เห็นความอ่อนแอ หมดหวังหรือหมดกำลังใจให้ประชาชนทราบ เพราะข่าวสารดังกล่าวเป็นเรื่องส่วนตัวไม่มีลักษณะเป็นการสร้างสรรค์แต่อย่างใด

6. หลักปรับตัว (adaptability principle) ตามหลักการนี้ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ผู้บริหารต้องคำนึงถึงความแตกต่างของประชาชน ในแต่ละท้องถิ่นในด้านภาษา สติปัญญา พื้นฐานความรู้ ความเชื่อ เจตคติ การจัดการเสนอข่าวสารออกมามควรจะต้องมีการปฏิสัมพันธ์กันเพราะจะต้องไม่ขัดกับลักษณะดังกล่าว และจะต้องปรับวิธีการให้คล้อยตามกัน

7. หลักยืดหยุ่น (Flexibility principle) ความสัมพันธ์ของโรงเรียนกับชุมชนก็ต้องอาศัยความยืดหยุ่นของเวลา ไม่จำกัดระยะเวลา และสอดคล้องกับสภาพของชุมชน เช่น ชุมชนเมืองกับชุมชนชนบท การสร้างความสัมพันธ์ทั้งสองชุมชนนั้นต่างกัน ประชาชนในเมืองต่างก็ไปทำงาน ตั้งแต่เช้า เย็นกลับบ้าน ส่วนประชาชนในชนบทมีความเป็นอยู่กับเรือกสวนไร่นา ก็อาจต่างไปกับชุมชนเมือง เป็นต้น ดังนั้นจึงต้องอาศัยความยืดหยุ่นเข้ามาประกอบด้วย

ความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับ นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2527 : 27) ได้เสนอหลักในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน มีดังนี้

1. ต้องดำเนินการด้วยความบริสุทธิ์ใจ ตรงไปตรงมา และเชื่อถือได้
2. ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง คือเป็นภารกิจที่จะต้องทำต่อเนื่องตลอดเวลา
3. ต้องดำเนินการให้ครอบคลุมงานทุกด้านที่ชุมชนมีส่วนร่วมรับผิดชอบด้วย
4. ต้องมีความง่ายตายและคล่องตัวในการดำเนินการ
5. ต้องเป็นไปด้วยความสร้างสรรค์ มิใช่ด้านทำลายภาพพจน์ของโรงเรียนและชุมชน
6. ต้องดำเนินการโดยปรับให้เข้ากับสภาพการของชุมชน
7. ต้องดำเนินการด้วยความยืดหยุ่นให้เข้ากับสาระ วิธีการ เวลาและโอกาส

Stoops and Rafferty (1961 : 515 – 519) ได้ให้หลักการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไว้ 5 ประการ คือ

1. การให้และรับข่าวสาร กล่าวคือ บุคลากรในโรงเรียนจะต้องทราบความเป็นไปของชุมชน และขณะเดียวกันโรงเรียนก็ต้องแถลงให้ประชาชนทราบถึงปัญหาและวิธีดำเนินงานของโรงเรียนด้วยเช่นกัน
2. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนจะได้ผลอยู่ที่การใช้วิธีการหลายๆ วิธี
3. ความสัมพันธ์ต้องจริงใจก่อน ต้องพยายามให้ชุมชนเข้าใจโรงเรียน และโรงเรียนก็เข้าใจสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน
4. ความสัมพันธ์ต้องเป็นไปแบบต่อเนื่อง การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน จะต้องกระทำต่อเนื่องไม่ขาดสาย
5. ความสัมพันธ์จะต้องสอดคล้องกับสถานการณ์ โรงเรียนควรให้ข้อมูลที่น่าสนใจและง่ายต่อความเข้าใจ รวมทั้งจะต้องให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

สุโขทัยธรรมมาธิราช ได้เสนอรูปแบบที่เห็นได้ชัด 5 ลักษณะคือ

1. โรงเรียนทำหน้าที่ให้การศึกษาแก่ผู้เรียนซึ่งเป็นหน้าที่หลักของสถานศึกษาทุกระดับ
2. โรงเรียนให้บริการทางวิชาการแก่คนชุมชน เช่นบริการห้องสมุด จัดเป็นที่อ่านหนังสือของหมู่บ้าน
3. โรงเรียนให้บริการด้านการฝึกอบรมแก่คนในชุมชน ทั้งที่เป็นการฝึกอบรมที่โรงเรียนจัดขึ้นเอง และที่ร่วมมือให้การสนับสนุนให้หน่วยงานอื่นดำเนินการ โดยให้บริการด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และบุคลากรของโรงเรียน
4. โรงเรียนรับการสนับสนุนด้านทรัพยากรจากชุมชน เช่นใช้บุคลากรในชุมชนเป็นวิทยากรในการฝึกอบรมนักเรียน ใช้วัสดุอุปกรณ์ให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษา
5. ส่งเสริมให้โรงเรียนเป็นศูนย์พัฒนาการ เป็นที่ซึ่งส่วนราชการ องค์กรของรัฐและหน่วยงานธุรกิจเอกชนได้มาร่วมประชุมปรึกษา และปฏิบัติการกิจที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาในด้านต่างๆ ในชุมชน

การที่โรงเรียนจะทำหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับชุมชนดังกล่าวมาแล้วให้ได้ดั่งนั้น ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องเป็นผู้กำหนดรูปแบบ หรือแนวทางในการประสานงานกับชุมชนไว้ให้ชัดเจน แจ่มแจ้งให้ผู้ทำงานในโรงเรียนและนักเรียนได้ทราบทั่วกัน เพื่อถือปฏิบัติให้สอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ตัวผู้บริหารเองต้องทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานระหว่างบุคคลหรือสถาบันต่างๆ ต้องเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลง และต้องเป็นผู้แก้ปัญหา เสนอแนวทางการดำเนินการเพื่อให้งานสำเร็จ ลุล่วงไป บางครั้งต้องแสดงบทบาทเป็นนักวิชาการ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้การช่วยเหลือในการอบรม ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายว่าโรงเรียนต้องมีบทบาทในการนำการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ชุมชน เป็น

แหล่งวิชาการของชุมชน เป็นศูนย์พัฒนาชุมชน เป็นแหล่งส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรม เป็นศูนย์ดำเนินงานของทางราชการและ เป็นสถานที่ฝึกอาชีพให้กับคนในชุมชน

2.3.3 ขอบข่ายงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

สุวัฒน์ มุททเมธา (2524 : 195 – 196)กล่าวว่างานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน มีลักษณะเป็นความสัมพันธ์สองทางคือ ทั้งโรงเรียนและชุมชนมีบทบาทเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับ งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนจึงเกี่ยวพันกันอยู่กับการดำเนินการ เพื่อให้โรงเรียนสามารถแสดงบทบาทของการให้และการรับ ความร่วมมือ การสนับสนุน และความช่วยเหลือได้อย่างเต็มที่ โดยทั่วไปแล้วงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน มีขอบข่ายครอบคลุมดังนี้

1. การประชาสัมพันธ์สถานศึกษา
2. การให้บริการแก่ชุมชน
3. การร่วมกิจกรรมของชุมชน
4. การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา
5. การสร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานอื่นในท้องถิ่น

2.3.3.1 การประชาสัมพันธ์สถานศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2531 : 60-61) อธิบายถึงการประชาสัมพันธ์โรงเรียนอาชีวศึกษาไว้ว่า คือ การแจ้งข่าวสารของทางโรงเรียนเพื่อให้เกิดภาพพจน์ที่ดี นำเชื่อถือศรัทธา เพื่อให้ชุมชนสนับสนุนการดำเนินกิจการของโรงเรียน ได้วางใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนได้แก่การจัดกิจกรรมบางอย่างดังต่อไปนี้

1. จัดตั้งสมาคมผู้ปกครอง ศิษย์เก่า และครู
2. จัดสัมมนาความร่วมมือ ระหว่างผู้ปกครองและครูในการแก้ปัญหาเรื่อง

ความประพฤติ ผลการเรียน และอาชีพนักเรียน

3. จัดจุดสารของโรงเรียน ให้เป็นเครื่องมือในการเผยแพร่ข่าวสารให้ครู และนักเรียนชี้แจงแนวทางในการดำเนินกิจการของโรงเรียน และความรู้ทางวิชาการต่างๆ

เมธี ปิลันทนนานนท์ (2533 : 116) ได้กล่าวถึงการประชาสัมพันธ์โรงเรียนอาชีวศึกษา โดยเน้นการเผยแพร่ผลงานต่อสาธารณชน เพื่อจะได้รับการยอมรับและสนับสนุนจากสาธารณชน ซึ่งกระทำได้โดยวิธีดังต่อไปนี้

1. จัดวันหรือคืนอาชีวศึกษาขึ้น เป็นลักษณะของงานบอลล์ หรืองานเพื่อการสังคมและสังสรรค์
2. อาศัยสื่อมวลชนในท้องถิ่นเพื่อเผยแพร่ผลงาน
3. จัดให้มีชมรมนักเรียน นักศึกษา เพื่อช่วยกิจกรรมเลือกตั้งในท้องถิ่น

4. พิมพ์เอกสารเผยแพร่

5. ผลิตโปรแกรมวิทยุ โทรทัศน์ ด้านอาชีพ และเทคนิคศึกษาเผยแพร่ในท้องถิ่น

6. ร่วมกิจกรรมของสมาคมครู ผู้ปกครอง เพื่อจะได้มีโอกาสอธิบายชี้แจง หรือเผยแพร่

โปรแกรมการเรียนการสอนอาชีพศึกษา

7. ใช้ป้ายนิเทศให้ข้อมูลเกี่ยวกับโปรแกรมอาชีพศึกษา

8. แจกข่าวให้กับหนังสือพิมพ์ในท้องถิ่น

9. เขียนบทความให้กับหนังสือพิมพ์หรือ หนังสือข่าวของนักเรียน นักศึกษา

10. เชิญชวนนักเรียน นักศึกษา อาชีพศึกษาในโรงงานอุตสาหกรรม

คณะนักศึกษาศรีอยุธยาโท วิชาเอกบริหารการศึกษา (2529 : 195) ได้สรุปว่าการประชาสัมพันธ์โรงเรียนจำเป็นต้องจัดให้มีขึ้น เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจ หรือร่วมกิจกรรมกัน เพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหาการศึกษาภารกิจต่างๆ ของโรงเรียนให้ดำเนินไปได้ด้วยดี และบรรลุผลหลักสูตรหรือวัตถุประสงค์ ของสังคมเป็นสำคัญ ฉะนั้นการประชาสัมพันธ์โรงเรียนจะได้ผลดี หากโรงเรียนยินดีรับฟังข่าวสารและข้อคิดเห็นจากชุมชนด้วย แทนที่จะเป็นเพียงผู้ให้ข่าวสารเพียงอย่างเดียว ซึ่งผลดีดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้หลายประการดังนี้

1. โรงเรียนสามารถทราบผลการประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนว่าได้ผลหรือไม่ ใจตรงกันหรือไม่

2. โรงเรียนสามารถปรับปรุง การประชาสัมพันธ์ของโรงเรียน เพื่อให้เหมาะสมกับเวลาและสถานการณ์

3. สถานการณ์เปิดโอกาสให้โรงเรียนทำการแก้ไข หรือความเข้าใจผิดที่เกี่ยวกับโรงเรียนได้ทันต่อเวลา และแก้ปัญหาได้ตรงประเด็นยิ่งขึ้น

4. โรงเรียนได้ทราบข้อมูลต่างๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการประชาสัมพันธ์โรงเรียนและพัฒนาในด้านต่างๆ ของโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้น

กิตติมา ปรีดีดิลก (2532 : 253) ได้บอกถึงสิ่งที่ควรจัดให้มีเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์โรงเรียน ดังนี้ คือ

1. สิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ข่าวสารของโรงเรียน ซึ่งอาจทำอย่างง่ายโดยพิมพ์เป็นโรเนียวฝากนักเรียนแจกผู้ปกครองและบุคคลอื่น เพื่อให้ทราบข่าวสารต่างๆ ของทางโรงเรียน ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ที่ทางโรงเรียนจัดให้มีขึ้น

2. จัดให้มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์โรงเรียน เพื่อคอยให้ข้อมูลและความสะดวกแก่ผู้มาติดต่อโรงเรียน ซึ่งเจ้าหน้าที่ต้องมีกิจกรรมมา สุกภาพ เรียบร้อย มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น พร้อมทั้งจะช่วยเหลือและให้ความสะดวกแก่ผู้อื่นเสมอ

3. เผยแพร่ข่าวสารทางสื่อมวลชน อันได้แก่ วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ โดยเผยแพร่ทั้งในส่วนกลาง ภูมิภาคและท้องถิ่น เช่นการจัดนิทรรศการและการแสดงผลงานของโรงเรียน การจัดประชุมผู้ปกครอง เป็นต้น

4. ใช้กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นสื่อช่วยประชาสัมพันธ์ ให้กับโรงเรียนเช่น จัดการแข่งขันประกวดและแสดงฝีมือต่างๆ ของนักเรียน การแข่งขันกีฬา ใ้คว้าที่อภิปราย ซึ่งประชาชนคงมาร่วมสนุกด้วยเป็นจำนวนมาก

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, วิจิตร ภักดีรัตน์และนภภรณ์ อัจฉริยะกุล (2530 : 1201-125) กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์สามารถกระทำได้หลายวิธีดังนี้

1. การติดต่อหรือร่วมกิจกรรมกับชุมชน เช่นการพบปะกับผู้นำของท้องถิ่นและการเข้าร่วมกิจกรรมของท้องถิ่น เช่นการจัดงานหรือร่วมจัดงานในงานวันนักชดกฤษ์ต่างๆ ซึ่งจะทำให้ประชาชนที่ทัศนะที่ดีและรู้สึกว่โรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน

2. การใช้เครื่องมือสื่อสารและสื่อมวลชน เสริมการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างชุมชนสัมพันธ์ที่ดี เช่นการใช้สิ่งพิมพ์ การเผยแพร่ข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ การทำแผ่นปลิว โปสเตอร์ เป็นต้น

3. การสร้างโรงเรียนให้เป็นศูนย์ประชาคมและเป็นศูนย์ทางวิชาการ เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปมาร่วมชุมนุม ประชุม กระทำกิจกรรมต่างๆ และพยายามจัดโอกาสทางการศึกษานอกเหนือจากภาระกิจหลักของทางโรงเรียน เช่นร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ใช้โรงเรียนเป็นแหล่งให้การศึกษาระดับอื่น และการศึกษาวิชาชีพสำหรับประชาชน

2.3.3.2 การให้บริการแก่ชุมชน

ปรีชา เศรษฐจิธร (2526 : 30 - 31) กล่าวว่า การบริการชุมชนเป็นการบริการที่โรงเรียนจัดให้แก่ชุมชน เพราะโรงเรียนจะมีวัสดุอุปกรณ์ที่สนองความต้องการของชุมชนเป็นจำนวนมาก โดยคำนึงถึงความทั่วถึง ถ้าใครอยู่ในคุณสมบัติหรือเกณฑ์ที่กำหนดไว้ก็ควรให้ตามลำดับก่อนหลังของผู้มาติดต่อ และควรคำนึงถึงความมั่นคง แข็งแรง ไม่ลำบากแก่โรงเรียนในภายหลัง รายการที่โรงเรียนอาจจัดบริการให้แก่ชุมชน ได้แก่

1. อาคารสถานที่ ถ้าชุมชนจัดกิจกรรมที่มีคนจำนวนมากพอ อาจขอใช้อาคาร หรือบริเวณของโรงเรียน สนามกีฬาในการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาของชุมชน

2. เครื่องใช้ ได้แก่ โต๊ะ เก้าอี้

3. ให้บริการทางความรู้ เพราะโรงเรียนจะมีหน่วยงานหรือบุคคล ครูอาจารย์ที่เกี่ยวกับอาชีพความเป็นอยู่ของชุมชนขึ้น หรือจัดออกไปบรรยาย พบปะ แนะนำ สาธิต ความต้องการชุมชนหรือเวลาที่จำเป็น

4. ใ้บุคลากรของโรงเรียน โดยเฉพาะนักเรียนไปช่วยในด้านอาสาพัฒนา หรือช่วยเหลือชุมชนในด้านความคิด แรงงาน และด้านอื่นๆ

สิริ เทศประสิทธิ์ (2526 : 59-60) ได้สรุปบทบาทหลักของผู้บริหารการศึกษาในฐานะผู้ให้บริการแก่ชุมชนไว้สองประการ

1. การให้บริการด้านวิชาการแก่ชุมชน เป็นการให้บริการเชิงพัฒนา คือ มุ่งที่จะให้ผู้รับบริการมีความรู้ มีทักษะในการประกอบอาชีพ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองในด้านต่างๆ รวมทั้งเพื่อที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและสร้างเจตคติของผู้รับบริการให้ถูกทิศทาง ให้เกิดความคิดริเริ่มในการพัฒนาชุมชนของตนเอง และรู้จักวิธีการดำรงชีวิตแบบประชาธิปไตย โดยหลักพิจารณาในการบริการด้านวิชาการ คือ

1.1 บริการให้สอดคล้องกับนโยบาย วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแนวทางพัฒนาชุมชนที่รัฐบาลได้วางไว้ โดยศึกษาจากนโยบายของรัฐบาล คำแถลงของนายกรัฐมนตรี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตลอดจนแผนพัฒนาการศึกษาและแผนการศึกษาแห่งชาติ

1.2 บริการให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็น ความขาดแคลน ซึ่งทราบได้จากกรมสำรวจหรือเก็บข้อมูล

1.3 บริการด้านวิชาการที่เหมาะสมกับชุมชนเมือง เช่น

1.3.1 วิชาชีพระยะสั้น เช่น ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างวิทยุ

1.3.2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านอื่นๆ เช่น แนวทางการศึกษาต่อ

1.4 บริการด้านวิชาการที่เหมาะสมกับชุมชนชนบท เช่น วิชาชีพระยะสั้น การรู้หนังสือ

2. การให้บริการด้านทรัพยากรบุคคล เงิน และวัสดุอื่นๆ มีหลักพิจารณาดังนี้

2.1 บุคคล โรงเรียน อาจจัดครู เจ้าหน้าที่ หรือนักเรียน ไปช่วยพัฒนาชุมชนในด้านต่างๆ โดยไม่กระทบกระเทือนต่อการเรียนการสอนของโรงเรียน

2.2 การเงินและพัสดุ ที่นำไปบริการชุมชน ผู้บริหารจะต้องระมัดระวังมิให้ขัดต่อกฎหมายและระเบียบแบบแผน

2.3 การให้การร่วมมือร่วมใจ หรือให้กำลังใจในการพัฒนาชุมชน เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีของชุมชนต่อโรงเรียน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2523 : 223) ได้ให้ความเห็นว่าการให้บริการด้านการศึกษาแก่ชุมชนว่า จะต้องสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของชุมชน ซึ่งจะแตกต่างกันออกไปในแต่ละชุมชน แต่โดยทั่วไปแล้วควรประกอบไปด้วยด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านสามัญหรือความรู้พื้นฐาน ด้านปรับปรุงความเป็นอยู่ในครอบครัว ด้านการพัฒนาชุมชน ด้านอาชีพ และด้านศิลปวัฒนธรรม

หวน พินธุพันธ์ (2528 : 105 – 107) ให้ความเห็นว่า สิ่งที่โรงเรียนจะให้ความช่วยเหลือชุมชนนอกจากการสอนในโรงเรียนแล้ว ยังมีอีกหลายประการ คือนำนักเรียนออกไปพัฒนาชุมชน จัดการสอนหรือฝึกอบรมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพแก่ประชาชนในชุมชน จัดให้ความ

ช่วยเหลือในด้านความรู้ และเผยแพร่ความรู้ใหม่ ๆ แก่ชุมชน จัดให้มีการสำรวจความต้องการและความจำเป็นที่ชุมชนควรได้รับ การพัฒนาและร่วมกับหน่วยราชการอื่น เพื่อสำรวจอนามัยของชุมชน นอกจากนี้ยังได้แนะนำบริการเกี่ยวกับอาคารสถานที่ของโรงเรียนแก่ชุมชนไว้หลายประการ คือเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียนในการจัดงานต่างๆ เปิดโอกาสให้ประชาชนได้ใช้อาคารสถานที่เพื่อประชุม จัดบริการห้องสมุดแก่ประชาชนในชุมชน และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ใช้สนามกีฬาของโรงเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การให้บริการแก่ชุมชนคือ การให้บริการแก่ชุมชนในด้านต่างๆ ตามกำลังความสามารถที่โรงเรียนดำเนินการได้ เช่น การให้บริการด้านวิชาการ การให้คำแนะนำ หรือการปรึกษาหารือในกิจกรรมของชุมชน การให้บริการด้านอาคารสถานที่หรือวัสดุอุปกรณ์ เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น กิจกรรมศาสนา การเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นหรือกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ โรงเรียนในฐานะที่เป็นสถาบันผู้นำของชุมชน เป็นศูนย์กลางของชุมชน การเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนย่อมเป็นการเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างโรงเรียนกับชุมชนได้เป็นอย่างดี

2.3.3.3 การร่วมกิจกรรมของชุมชน

สุวัฒน์ มุททเมธา (2524 : 203) ได้กล่าวไว้ว่าการร่วมกิจกรรมของชุมชนคือ การเข้าร่วมในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ของชุมชน เท่าที่โรงเรียนมีความสามารถและอยู่ในวิสัยที่เป็นไปได้ กิจกรรมในข่ายงานที่โรงเรียนควรปฏิบัติมีหลายอย่างคือ

1. การเข้าร่วมในกิจกรรมที่เป็นขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น เช่น กิจกรรมทางศาสนาเนื่องในโอกาสต่าง ๆ ได้แก่ การเข้าไปมีส่วนร่วมเนื่องในวันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันลอยกระทง ฯลฯ จึงจะช่วยให้เกิดความเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่น อันจะเป็นการสร้าง ความเข้าใจต่อโรงเรียนกับชุมชนดีขึ้น

2. เข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น หรือกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ของโรงเรียน ในสถานะที่โรงเรียนเป็นสถาบันผู้นำของชุมชน เป็นศูนย์กลางของชุมชน การเข้าร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นย่อมเป็นการเสริมสร้างความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

3. เข้าไปมีส่วนร่วมในงานอื่น ๆ ของท้องถิ่นหรือบุคคล กลุ่มบุคคล ตามวาระอันสมควร เช่น การไปร่วมในงานพิธีต่าง ๆ งานแต่งงาน งานทำบุญต่าง ๆ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534 : 28) ได้ให้ความหมายของการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนคือ การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ของชุมชนเท่าที่โรงเรียนมีความสามารถและอยู่ในวิสัยที่เป็นไปได้ กิจกรรมในข่ายงานนี้ที่โรงเรียนควรปฏิบัติมีหลายอย่าง คือ การเข้าร่วมกิจกรรมประเพณีท้องถิ่น เช่น กิจกรรมทางศาสนา เข้าร่วมในกิจกรรมพัฒนาท้องถิ่นหรือกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และร่วมงานอื่น ๆ ของท้องถิ่นหรือของบุคคลากรตามควร

หวน พินธุพันธ์ (2528 : 109) ได้เสนอการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนไว้สองลักษณะ คือการออกไปเยี่ยมเยียนบ้านผู้ปกครองนักเรียน รวมทั้งส่งเสริมให้คณะครูออกไปเยี่ยมเยียนผู้ปกครองนักเรียนด้วย การที่ผู้บริหารหรือคณะครูออกไปเยี่ยมเยียนผู้ปกครองนักเรียน จะทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนมากยิ่งขึ้น ช่วยให้เกิดการปรึกษาหารือในด้านต่างๆ เช่นเกี่ยวกับตัวนักเรียน พฤติกรรมระหว่างโรงเรียนกับบ้าน การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน จะทำให้ครูได้พบปะพูดคุยกับบุคคลหลายฝ่ายอีกด้วย

วิไลวรรณ วิทวิทยวิโรจน์ (2522 : 191 – 194) เสนอแนะการนำโรงเรียนเข้าสู่ชุมชน สิ่งที่ผู้บริหารควรปฏิบัติ คือเสนอรายงานเกี่ยวกับกิจการของโรงเรียนแก่ชุมชน สร้างความเชื่อถือ ความมั่นใจและความนิยมนำให้เกิดขึ้นแก่ชุมชน ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจความสำคัญของการศึกษา รู้สึกตระหนักและเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียน ส่งเสริมให้ครูกับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กันยิ่งขึ้น สนับสนุนให้ประชาชนช่วยเหลือด้านการเงิน วัสดุ แรงงาน และกำลังใจ สร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างบ้าน โรงเรียน ชุมชน ประเมินความต้องการของประชาชนเรื่องการศึกษาและแก้ไขปัดเป่าข้อข้องใจของประชาชนมองโรงเรียนในแง่ดี

2.3.3.4 การให้ชุมชนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมของสถานศึกษา

สื่อพลัง (2543 : 3 – 5) กล่าวเอาไว้ว่าการศึกษาเพื่อคนทั้งมวลเป็นการศึกษาของสาธารณะ ที่คนจำนวนมากสามารถเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งไม่ได้หมายถึงการเข้ามาแทนที่รัฐ หากแต่เข้ามาร่วมกับรัฐ ผนึกกำลังกันในกระบวนการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เรียนรู้จากประสบการณ์และแหล่งเรียนรู้หลากหลายนอกห้องเรียน โดยหน่วยงานทุกหน่วยต้องมีบทบาทในการจัดการศึกษาดังนี้

1. การมีส่วนร่วมเป็นแหล่งการเรียนรู้ การศึกษาตามตำราเรียนแบบเก่า นอกจากจะทำให้ผู้เรียนขาดการมีส่วนร่วมทางสติปัญญาและอารมณ์ เพราะเนื้อหาวิชาการที่ตายตัว ไม่ทำให้ผู้เรียนตื่นตัว รู้สึกสนุก เพราะเนื้อหาการเรียนที่ไม่ตอบสนองความแตกต่างหลากหลายของผู้เรียน ทั้งยังไม่เชื่อมโยงความเป็นจริงในสังคม

ดังนั้นการเปิดโอกาสให้ชุมชนที่ส่วนร่วมเป็นแหล่งเรียนรู้อันหลากหลายมีชีวิตชีวาแก่นักเรียน จึงเป็นไปได้ตั้งแต่การให้ผู้เรียนออกไปศึกษาหาความรู้โดยตรงจากชุมชน ไปเก็บข้อมูลวิจัย สัมภาษณ์ เรียนรู้ประวัติศาสตร์ชุมชน แบบแผนการผลิต เทคโนโลยีท้องถิ่น เป็นต้น หรือแม้แต่การให้ผู้เรียนไปศึกษาหรือฝึกงาน ในสถานประกอบการในชุมชนนั้น ๆ เป็นเนื้อหาวิชาชีวิตที่จะเพิ่มทักษะ ความสามารถในการคิดอย่างรอบด้านและเชื่อมโยง

2. การมีส่วนร่วมบริหารการจัดการศึกษา เป็นไปได้ตั้งแต่การที่ชุมชนมีตัวแทน หรือพ่อแม่ ผู้ปกครอง องค์กรต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการการศึกษาของโรงเรียน เพื่อดำเนินงานอันได้แก่ การวางแผนนโยบาย ธรรมนูญโรงเรียน การจัดสิ่งแวดล้อมในการจัดการ

เรียนการสอน การบริหารหรือจัดหางบประมาณ การตรวจสอบติดตามผลการดำเนินงาน ตลอดจนการประเมินคุณภาพการศึกษา

ทั้งนี้สถานศึกษาจะต้องมีวิสัยทัศน์กว้างไกลในการมองเห็นว่า การกระจายอำนาจจัดการศึกษาเช่นนี้ เป็นการลดภาระทั้งทุกด้านของสถานศึกษาและเป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่ายคือ โรงเรียนได้ทรัพยากรเพิ่มขึ้น ได้พัฒนาประสิทธิภาพการเรียนการสอนสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน บนพื้นฐานของความสัมพันธ์และจิตสำนึกร่วมกัน

3. การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร และการทำกิจกรรม โดยใช้คนในชุมชนที่มีความรู้ความสามารถด้านใดด้านหนึ่งเข้ามาเป็นครู เป็นวิทยากรเสริมความรู้ให้กับนักเรียน

ปรีชา คัมภีร์ปกรณ์ และคนอื่นๆ (2528 : 770-772) ได้ให้ความเห็นว่าการจะให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนทำได้ดังนี้

1. การจัดการศึกษาผู้ใหญ่ ซึ่งจัดได้ทั้งสายสามัญ สายอาชีพ และกลุ่มผู้สนใจ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ขึ้นอยู่กับความพร้อมและความร่วมมือของผู้บริหารโรงเรียน และความต้องการของประชาชน

2. การจัดนิทรรศการแสดงผลงานทางวิชาการของโรงเรียน เพื่อให้ประชาชนได้เข้าชมการเรียนการสอน และอาคารสถานที่ของโรงเรียนโดยทั่วไป ทำให้ประชาชนเห็นผลงานและความสามารถของครู อันจะก่อให้เกิดความศรัทธาต่อโรงเรียนด้วย

3. การจัดงานประจำปีของโรงเรียน โดยให้ประชาชนเข้าชมกิจการ ผลงาน และการแสดงของนักเรียนในโรงเรียน

4. การจัดฝึกอบรมประชาชนในรูปแบบต่างๆ เช่นการฝึกอบรมไทยอาสาป้องกันชาติ ฝึกอบรมเยาวชนลูกเสือชาวบ้าน หรือยุวชนเกษตร โดยโรงเรียนร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดฝึกอบรมขึ้นที่โรงเรียน

5. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรม ซึ่งโรงเรียนสามารถจัดขึ้นได้ เช่นการจัดงานปีใหม่ วันสงกรานต์ งานหล่อเทียนพรรษา เป็นต้น

6. การจัดกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรม คุณธรรมแก่นักเรียน โดยการเชิญชวนประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในพิธีด้วย

7. การจัดงานแจกประกาศนียบัตรแก่นักเรียน โดยการเชิญผู้ปกครองนักเรียนให้มาร่วมในพิธีด้วย

8. เชิญประชาชนในชุมชนมาเป็นวิทยากรในโรงเรียน เพราะประชาชนบางคนมีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาต่างๆ โรงเรียนควรพิจารณาเชิญมาสอนนักเรียน เป็นการให้ความสำคัญและให้เกียรติแก่ประชาชน

ธีรวุฒิ ประทุมพนรัตน์ (2530 : 120) กล่าวเอาไว้ว่า ควรจัดให้มีกรรมการโรงเรียนขึ้น ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนครู อาจารย์ และผู้แทนผู้ปกครองนักเรียน ร่วมกันทำงานและประชุมปรึกษาหารือเป็นระยะ เพื่อหาแนวทางปรับปรุงพัฒนาความเป็นอยู่ของนักเรียนทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน การส่งเสริมการทำงานบ้าน การทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร การตกแต่งอาคารสถานที่ให้เหมาะสม การพิจารณาแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน ที่คณะกรรมการเห็นสมควรพิจารณาร่วมกัน

สรุปได้ว่าการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา สามารถดำเนินกิจกรรมได้หลายประเภทคือ ร่วมกำหนดนโยบายการบริหารสถานศึกษา ร่วมพัฒนาด้านวิชาการ หรือกิจกรรมอื่นๆ เพื่อให้การดำเนินงานของสถานศึกษา สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง โดยเฉพาะ สถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษามีโอกาสมากมาย ในการจัดกิจกรรมภายในสถานศึกษา ทั้งสถานศึกษายังมีความพร้อมในทรัพยากรทั้งสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และกำลังคนในการจัดกิจกรรมต่างๆ โดยเฉพาะผู้บริหารโรงเรียน หรือผู้ได้รับใบอนุญาตมีก็จะเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับนับถือจากชุมชนอยู่แล้ว ในการเชิญชวนให้ชุมชนได้เข้ามาร่วมในกิจกรรมนั้นมักจะไม่ได้รับการปฏิเสธ ดังนั้นจึงเป็นการไม่ยากที่จะนำชุมชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆที่สถานศึกษาได้จัดขึ้น

2.3.3.5 การสร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชน

สุวัฒน์ มุทเมธา (2524 : 204) กล่าวเอาไว้ว่า คือการดำเนินงานและกิจกรรมต่างๆ ที่เอื้ออำนวยให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่าง โรงเรียนกับชุมชนและหน่วยงานอื่นๆ เช่น

1. การให้ครูมีส่วนร่วมในการติดต่อสัมพันธ์กับชุมชน
2. การจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
3. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการศึกษาของนักเรียน เช่น การตอบปัญหาชิงรางวัล

การแข่งขัน หรือการประกวดต่าง ๆ

3. การจัดตั้งกลุ่มหรือชมรมศิษย์เก่า หรือสมาคมครูและผู้ปกครอง

ปรีชา คัมภีรปกรณ และคนอื่นๆ (2530 : 736 – 768) กล่าวถึง และการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับหน่วยงานอื่นไว้ว่า โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในชุมชนต้องมีความสัมพันธ์กับสมาชิกในชุมชน ซึ่งสามารถจำแนกของกลุ่มบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับโรงเรียน ได้คือ

1. กลุ่มผู้ปกครองนักเรียน กลุ่มนี้จำนวนมากที่สุดเป็นกลุ่มที่มีผลได้ผลเสียกับการดำเนินงานของโรงเรียนโดยตรง ความสัมพันธ์กับโรงเรียนส่วนใหญ่ จะเป็นไปโดยผ่านทางนักเรียนหรือสมาคมผู้ปกครองและครู

2. กลุ่มผู้นำชุมชนกลุ่มนี้มีความสัมพันธ์กับโรงเรียนแทบทุกด้าน ได้แก่ กลุ่มศาสนา กลุ่มนักธุรกิจกลุ่มนี้เป็นทั้งผู้รับและผู้ให้ กลุ่มผู้มีอิทธิพล หมายถึงกลุ่มที่มีอิทธิพลด้านความคิดและการ

ดำเนินงานของสมาชิกชุมชน ประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้สูง อาวุโสหรือผู้ที่มีฐานะดี กลุ่มนี้เกี่ยวข้องกับโรงเรียนในรูปของการร่วมมือประสานงานในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

3. กลุ่มศิษย์เก่าเป็นกลุ่มที่เกิดจากผลผลิตของโรงเรียน รูปแบบความสัมพันธ์เป็นรูปแบบสมาคมศิษย์เก่า

4. กลุ่มหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีหลายหน่วยงานเช่น สภาตำบล เกษตรกรตำบล โดยการสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้นำชุมชนนั้น อาจมีรูปแบบในการให้ความร่วมมือกับโรงเรียนได้หลายประการ เช่น การให้ข้อมูลต่างๆ ที่โรงเรียนต้องการ การให้คำปรึกษาแก่โรงเรียน การเป็นแหล่งทรัพยากรให้โรงเรียน ซึ่งความร่วมมือดังกล่าวกระทำได้หลายประการ ดังนี้

1. การร่วมมือในรูปแบบคณะกรรมการต่างๆ เช่น คณะกรรมการการศึกษาคณะกรรมการชมรม หรือสมาคมผู้ปกครอง เป็นต้น ความร่วมมือในลักษณะนี้โรงเรียนได้รับผลประโยชน์อย่างมากในด้านข้อมูล แนวความคิด และแนวทางการปฏิบัติงาน

2. การร่วมมือในรูปแบบขององค์การ คือการที่ผู้นำชุมชนได้รวมกลุ่มกัน แล้วให้ความช่วยเหลือโรงเรียน เช่นกลุ่มนาชนาคาร สมาคมพ่อค้า การช่วยเหลือในลักษณะนี้มักจะเป็นการช่วยเหลือด้านวัสดุ ครุภัณฑ์ หรือการเงิน

3. การร่วมมือในรูปแบบของบุคคล เป็นการร่วมมือช่วยเหลือบุคคลโดยตรง สรุปได้ว่าการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานอื่นในท้องถิ่นนั้นหมายถึงการดำเนินการต่างๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างสถานศึกษากับชุมชนและหน่วยงานอื่น สถานศึกษาสามารถปฏิบัติการ โดยให้ครูมีส่วนร่วมติดต่อสัมพันธ์กับชุมชนหรือหน่วยงาน การจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมการศึกษาของนักเรียน การจัดตั้งกลุ่มชมรมในการช่วยเหลือนักเรียนร่วมกัน เพื่อเป็นการเสริมสร้างและกระชับความสัมพันธ์ให้ดีขึ้น อันจะนำมาซึ่งการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และร่วมมือกันในการจัดการศึกษาต่อไป

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

สุนิตย์ สุวรรณมณี (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา พบว่าการบริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของผู้บริหารโรงเรียนตามทัศนะของผู้บริหาร ครูอาจารย์ และกรรมการการศึกษา สี่ด้านคือ การประชาสัมพันธ์โรงเรียน การร่วมกิจกรรมของชุมชน การให้ชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน และการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานอื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้าน

การบริการชุมชนตามทัศนะของครูอาจารย์และกรรมการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จรัญ บุรีภักดี (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดพัทลุง ผลของการวิจัยพบว่า การปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของผู้บริหารโรงเรียนตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน ครูอาจารย์และกรรมการสภาตำบลของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพัทลุง ทั้งโดยส่วนรวมและองค์ประกอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมชาย รัถยุดิษฐกรรมกุล (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดยโสธร พบว่าการปฏิบัติงานโรงเรียนกับชุมชนของ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดยโสธร รวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง และพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการสร้างและเผยแพร่เกียรติประวัติของโรงเรียน การเป็นผู้นำและการให้ความร่วมมือในการพัฒนาชุมชน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการวางแผนสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน การให้บริการ การได้รับความสนับสนุนจากชุมชน การประเมินผลงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง มีการปฏิบัติงานโรงเรียนกับชุมชนรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนโรงเรียนขนาดเล็กนั้นมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก

สุพจน์ จันทราช (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 3 พบว่า

1. ระดับการปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผู้บริหารโรงเรียนที่มีอายุต่างกันปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โดยภาพรวมและด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านการให้ชุมชนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนทางด้านบริการชุมชน และการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลในโรงเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารโรงเรียนมีอายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไปในการปฏิบัติงานมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนมีอายุต่ำกว่า 40 ปี

3. ผู้บริหารโรงเรียนที่มีคุณวุฒิต่างกัน ปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ประจวบ ต่อตระกูล (2519 : 45) ได้วิจัยเรื่องบทบาทการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ตามทัศนะของครูและประชาชน ผลการวิจัยพบว่า ตามทัศนะของครูและประชาชนโดยทั่วไปมีความเห็นว่า ครูใหญ่ได้ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Toy (อ้างใน โสภณ เพ็ชรพวง. 2533 : 77 ; อ้างอิงมาจาก Toy. 1983 : 1951 – A) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในโรงเรียนชนบท ข้อเสนอการวิจัยได้เสนอว่า การที่จะวางแผนการสร้างสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในโรงเรียนชนบทนั้น ควรจะมีการพัฒนาทางด้านนโยบาย และกฎต่างๆให้มีการวิจัย ปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง กำหนดจุดมุ่งหมาย เป้าหมายให้ชัดเจน สร้างความสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอก จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ที่ดี ทำให้เกิดการไว้วางใจ ความกระตือรือร้นในการทำงาน จัดให้มีผลในการดำเนินงาน

Bruce (ประจวบ ต่อตระกูล. 2519 : 13 – 14 ; อ้างอิงมาจาก Bruce. 1974 : 6026) ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ผลการวิจัยสรุปว่า ครูและประชาชนต้องการให้ครูใหญ่ทำงานร่วมกับชุมชน เพื่อช่วยแก้ปัญหาสุขภาพอนามัย ปัญหาเด็กวัยรุ่นและเสริมสร้างโปรแกรมสนับสนุนการของชุมชน ต้องการให้ครูใหญ่มีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น และการศาสนาของชุมชน ต้องการให้ครูใหญ่จัดประชุมร่วมกันระหว่างครูและผู้ปกครองเพื่อ ผลในการศึกษาของนักเรียน ต้องการให้ครูใหญ่มีที่อยู่อาศัยอยู่ในบริเวณ โรงเรียนที่เขาปฏิบัติงานอยู่

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชน อาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และสถานประกอบการ โดยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 3.1.1 ประชากร
 - 3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.2.1 การสร้างเครื่องมือ
 - 3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสงขลา ซึ่งประกอบไปด้วยผู้อำนวยการ ครูใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ผู้ช่วยครูใหญ่ และหัวหน้าแผนก จาก 17 สถานศึกษา จำนวน 114 คนและผู้บริหารสถานประกอบการ หมายถึง ผู้จัดการฝ่ายบุคคล จากสถานประกอบการ 241 แห่ง รวมจำนวนประชากร 355 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสงขลา ซึ่งประกอบไปด้วยผู้อำนวยการ ครูใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ผู้ช่วยครูใหญ่ และหัวหน้าแผนก จาก 17 สถานศึกษา จำนวน 114 คน และผู้บริหารสถานประกอบการ หมายถึง เจ้าของกิจการหรือผู้จัดการใหญ่ จากสถานประกอบการ 241 แห่ง จำนวน 241 คน และใช้ตารางกำหนดขนาดของ เกรจซี่และมอร์แกน (Krejcie and

Morgan . 1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่าง 134 คน แล้วทำการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับสลาก รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 248 คน

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจากตัวแปรจำแนกตามสังกัด

ที่	หน่วยงานที่สังกัด	จำนวนประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา	114	114
2.	สถานประกอบการ	241	134
	รวม	355	248

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

3.2.1.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในด้านต่างๆ ดังนี้

1. การประชาสัมพันธ์สถานศึกษา
2. การให้บริการแก่ชุมชน
3. การร่วมกิจกรรมของชุมชน
4. การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา
5. การสร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชน

3.2.1.2 ศึกษาแบบสอบถามและงานวิจัยของสุพจน์ จันทราช (พ.ศ.2541)

3.2.1.3 สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) เพื่อทราบถึงตัวแปรที่กำหนดในการศึกษา อันได้แก่ สังกัดที่ผู้บริหารดำรงตำแหน่ง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ การปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน ในจังหวัดสงขลา กับสถานประกอบการใน 5 ด้านคือ

- | | | | |
|-----------------------------------|-------|---|-----|
| 1. การประชาสัมพันธ์สถานศึกษา | จำนวน | 8 | ข้อ |
| 2. การให้บริการแก่สถานประกอบการ | จำนวน | 7 | ข้อ |
| 3. การร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ | จำนวน | 5 | ข้อ |

4. การให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา	จำนวน	11	ข้อ
5. การสร้างเสริมความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ	จำนวน	5	ข้อ
	รวม	จำนวน	36 ข้อ

โดยมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) 5 ระดับดังนี้

5	หมายถึง	มีการสร้างความสัมพันธ์ระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีการสร้างความสัมพันธ์ระดับมาก
3	หมายถึง	มีการสร้างความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีการสร้างความสัมพันธ์ระดับน้อย
1	หมายถึง	มีการสร้างความสัมพันธ์ระดับน้อยที่สุด

3.2.1.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ปรีกษา และขอความคิดเห็นจากอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะ แก้ไขเนื้อหา ภาษา และสำนวนที่ใช้ให้ได้ข้อความที่ชัดเจนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.2.2.1 ตรวจสอบแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และพิจารณาความตรงตามเนื้อหา การใช้ภาษา สาระ ของข้อความ แล้วนำไปปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ ผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวประกอบด้วย

ดร.ธีรวุฒิ ประทุมนพรัตน์	อดีตอาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
ดร.ฉันทส ทองช่วย	คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
ดร. รักเกียรติ แก้วจางง	ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษานิเทศ จังหวัดสงขลา
รศ.ดร. อัสวิน พรหมโสภ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ สถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล จ. สงขลา
ดร.จรัส อติวิทยาภรณ์	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาบริหารการ ศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ

3.2.2.2 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปเสนอผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ เพื่อปรับปรุงแก้ไข

3.2.2.3 หลังจากการแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามอย่างละเอียด เพื่อให้แบบสอบถามชุดนี้มีความเชื่อถือ (Reliability) สำหรับผู้วิจัย ผู้วิจัยจึงนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

3.2.2.4 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วมาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธี ครอนบาช (Cronbach) ที่เรียกว่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - coefficient) ได้ที่ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ เท่ากับ 0.93 ซึ่งสูงกว่าค่าที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.75 จากนั้นจึงนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับดังนี้

3.3.1 ขอนหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ใช้เก็บข้อมูลจากสถานศึกษา ที่เป็นประชากรจำนวน 17 สถานศึกษา และสถานประกอบการจำนวน 241 แห่ง

3.3.2 นำแบบสอบถามพร้อมหนังสืออนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน พร้อมด้วยหนังสือขอความร่วมมือ ในการตอบแบบสอบถาม ส่งถึงผู้บริหารสถานศึกษา 17 แห่ง และผู้บริหารสถานประกอบการ 241 แห่งด้วยตนเอง

3.3.3 ส่งแบบสอบถามให้กับผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานประกอบการ จำนวน 264 ฉบับและได้กลับคืนมา 248 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.3.4 ตรวจสอบจำนวนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 248 ฉบับ

3.3.5 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

3.4.1 ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ

3.4.2 ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดสงขลาเกี่ยวกับสภาพการสร้างความสัมพันธ์ ด้านการประชาสัมพันธ์สถานศึกษา การให้บริการแก่สถานประกอบการ การร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ การให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา การสร้างเสริมความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบ

เทียบใช้ t -test โดยมาทำเป็นภาพรวม รายด้าน และรายชื่อในรูปแบบของตาราง พร้อมคำบรรยายประกอบ เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ มีดังนี้

- 4.50 – 5.00 มีการสร้างความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.50 – 4.49 มีการสร้างความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก
- 2.50 – 3.49 มีการสร้างความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง
- 1.50 – 2.49 มีการสร้างความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อย
- 1.00 – 1.49 มีการสร้างความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ดังนี้ คือ

1. ร้อยละ
2. คะแนนเฉลี่ย
3. ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. t -test

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามระดับการปฏิบัติตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการ ใน 5 ด้าน คือ การประชาสัมพันธ์ของสถานศึกษา การให้บริหารแก่สถานประกอบการ การเข้าร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ การให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสถานศึกษา การสร้างเสริมความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ ซึ่งผู้วิจัย ขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตาราง และแปรผลด้วยการบรรยายตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม สถานที่ปฏิบัติงาน และตำแหน่ง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. สถานที่ปฏิบัติงาน		
1.1 โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเอกชน	114	46.00
1.2 สถานประกอบการ	134	54.00
รวม	248	100.00
2. ตำแหน่ง		
2.1 ผู้บริหารสถานศึกษา	114	46.00
2.2 ผู้บริหารสถานประกอบการ	134	54.00
รวม	248	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานที่ปฏิบัติงาน จำนวน 248 คน แยกเป็น โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 สถานประกอบการ จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00 จำแนกตามตำแหน่ง แยกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 ผู้บริหารสถานประกอบการ จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการสร้างความสัมพันธ์ ของสถานศึกษาเอกชน อาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติและลำดับที่ สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา รวม 5 ด้าน

ความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา	n = 248		ระดับการสร้าง ความสัมพันธ์	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.		
1. การประชาสัมพันธ์ของสถานศึกษา	3.21	0.50	ปานกลาง	5
2. การให้บริการแก่สถานประกอบการ	3.35	0.56	ปานกลาง	2
3. การเข้าร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ	3.38	0.60	ปานกลาง	1
4. การให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา	3.30	0.44	ปานกลาง	3
5. การเสริมสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ	3.23	0.49	ปานกลาง	4
ค่าเฉลี่ยรวม	3.30	0.38	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.2 พบว่าสภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลาโดยภาพรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.30 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 5 ด้าน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ 1. ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.38 2. ด้านการให้บริการแก่สถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.35 3. ด้านการให้สถานประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.30 4. ด้านการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.23 และ 5. ด้านการประชาสัมพันธ์ของสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.21

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติและลำดับที่ สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของ สถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ด้านการประชาสัมพันธ์สถานศึกษา

การประชาสัมพันธ์สถานศึกษา	n = 248		ระดับการสร้าง ความสัมพันธ์	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.		
1. สถานศึกษามีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์	3.11	0.56	ปานกลาง	7
2. เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ทำหน้าที่ต้อนรับผู้มาติดต่อ	3.12	0.58	ปานกลาง	6
3. สถานศึกษาจัดส่งเอกสารเพื่อเผยแพร่ข่าวสารไปยัง สถานประกอบการ	3.14	0.60	ปานกลาง	5
4. สถานศึกษาจัดส่งเอกสารข้อมูลอันเป็นประโยชน์ ร่วมกัน	3.10	0.71	ปานกลาง	8
5. ในการจัดการศึกษามีการสร้างความร่วมมือ ร่วมกัน	3.23	0.75	ปานกลาง	4
6. สถานศึกษามีการจัดประชุมเพื่อวางแผนพัฒนา คุณภาพของนักเรียน นักศึกษาร่วมกับสถาน ประกอบการ	3.32	0.73	ปานกลาง	2
7. สถานศึกษาออกพบปะเยี่ยมเยียนสถานประกอบการ	3.27	0.76	ปานกลาง	3
8. สถานศึกษามีการติดตามประเมินผลร่วมกับ สถานประกอบการ	3.35	0.73	ปานกลาง	1
ค่าเฉลี่ยรวม	3.21	0.50	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.3 พบว่าสภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ด้านการประชาสัมพันธ์ของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.21 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางสูงสุดตามลำดับการปฏิบัติจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ ข้อ 8. สถานศึกษามีการติดตามประเมินผลร่วมกับสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.35 ข้อ 6. สถานศึกษามีการจัดประชุมเพื่อวางแผนพัฒนาคุณภาพของนักเรียน นักศึกษา ร่วมกับสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.32 ข้อ 7. สถานศึกษาออกพบปะเยี่ยมเยียนสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.27 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางต่ำสุดตามลำดับ ดังนี้ คือ ข้อ 4. สถานศึกษาจัดส่งเอกสารข้อมูลอันเป็นประโยชน์ร่วมกัน มีค่าเฉลี่ย 3.10 ข้อ 1. สถานศึกษามีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ย 3.11 และข้อ 2. เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ทำหน้าที่ต้อนรับผู้มาติดต่อ มีค่าเฉลี่ย 3.12

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติและลำดับที่ สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ด้านการให้บริการแก่สถานประกอบการ

การให้บริการแก่สถานประกอบการ	n = 248		ระดับการสร้างความสัมพันธ์	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. สถานศึกษามีการให้ความรู้ด้านวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา	3.36	0.75	ปานกลาง	3
2. สถานศึกษามีการฝึกอบรมหลักสูตรที่จำเป็นให้แก่บุคลากรของสถานประกอบการ	3.35	0.81	ปานกลาง	6
3. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้สถานประกอบการเข้ามาใช้สถานที่ของสถานศึกษาในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ	3.38	0.80	ปานกลาง	1
4. สถานศึกษาให้บริการด้านวัสดุอุปกรณ์แก่สถานประกอบการ	3.30	0.77	ปานกลาง	7
5. สถานศึกษาให้บริการในการประชาสัมพันธ์คุณภาพของสถานประกอบการ	3.35	0.83	ปานกลาง	5
6. สถานศึกษาให้บริการด้านการวิจัยแก่สถานประกอบการ	3.35	0.82	ปานกลาง	4
7. สถานศึกษาให้บริการแก่สถานประกอบการทางด้านแรงงานและกำลังคน	3.36	0.81	ปานกลาง	2
ค่าเฉลี่ยรวม	3.35	0.56	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ด้านการให้บริการแก่สถานประกอบการ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางสูงสุดตามลำดับการปฏิบัติจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ ข้อ 3. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้สถานประกอบการเข้ามาใช้สถานที่ของสถานศึกษาในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.38 ข้อ 7. สถานศึกษาให้บริการแก่สถานประกอบการทางด้านแรงงานและกำลังคน มีค่าเฉลี่ย 3.36 ข้อ 1. สถานศึกษามีการให้ความรู้ด้านวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.36 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางต่ำสุดตามลำดับ ดังนี้ คือข้อ 4. สถานศึกษาให้บริการด้านวัสดุอุปกรณ์แก่สถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.30 ข้อ 2. สถานศึกษามีการฝึกอบรมหลักสูตรที่จำเป็นให้แก่บุคลากรของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.35 ข้อ 5. สถานศึกษาให้บริการในการประชาสัมพันธ์คุณภาพของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.35

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติและลำดับที่ สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ

การเข้าร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ	n = 248		ระดับการสร้าง ความสัมพันธ์	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.		
1. สถานศึกษาจัดครูและนักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมงานเชิงวิชาการต่าง ๆ ของสถานประกอบการ	3.42	0.78	ปานกลาง	2
2. สถานศึกษาจัดให้นักเรียนมีโอกาสเข้ารับการฝึกงานในสถานประกอบการ	3.43	0.83	ปานกลาง	1
3. สถานศึกษาจัดครูและนักเรียน เข้าศึกษาดูงานในสถานประกอบการ	3.37	0.82	ปานกลาง	4
4. สถานศึกษาให้การสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ของสถานประกอบการ	3.39	0.77	ปานกลาง	3
5. สถานศึกษาเข้าร่วมประชุมกับสถานประกอบการเพื่อวางแผนพัฒนาบุคลากรของสถานประกอบการ	3.29	0.88	ปานกลาง	5
ค่าเฉลี่ยรวม	3.38	0.60	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.5 พบว่าสภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.38 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางสูงสุดตามลำดับการปฏิบัติจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ ข้อ 2. สถานศึกษาจัดให้นักเรียนมีโอกาสเข้ารับการฝึกงานในสถานประกอบการมีค่าเฉลี่ย 3.43 ข้อ 1. สถานศึกษาจัดครูและนักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมงานเชิงวิชาการต่าง ๆ ของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.42 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางต่ำสุดตามลำดับ ดังนี้ คือ ข้อ 3. สถานศึกษาจัดครูและนักเรียน เข้าศึกษาดูงานในสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.37 ข้อ 4. สถานศึกษาให้การสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.39

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติและลำดับที่ สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ด้านการให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา

การให้สถานประกอบการ มีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา	n = 248		ระดับการสร้าง ความสัมพันธ์	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.		
1. สถานศึกษาให้สถานประกอบการเข้าร่วมกิจกรรม วันสำคัญต่าง ๆ ที่สถานศึกษาจัดขึ้น	3.30	0.79	ปานกลาง	7
2. สถานศึกษามีการขอความช่วยเหลือด้านเทคโนโลยี ที่ทันสมัยจากสถานประกอบการ	3.32	0.76	ปานกลาง	4
3. สถานศึกษามีการขอความช่วยเหลือด้านแรงงานและ กำลังคนจากสถานประกอบการ	3.28	0.79	ปานกลาง	8
4. สถานศึกษาขอรับและนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ จาก สถานประกอบการมาปฏิบัติ	3.36	0.81	ปานกลาง	2
5. สถานศึกษาเชิญบุคลากรจากสถานประกอบการมาร่วม ประชุมในโอกาสต่าง ๆ	3.33	0.76	ปานกลาง	5
6. สถานศึกษาเชิญบุคลากรจากสถานประกอบการเพื่อมา ร่วมเป็นวิทยากรใน โอกาสต่าง ๆ	3.37	0.81	ปานกลาง	1
7. สถานศึกษาเชิญบุคลากรจากสถานประกอบการเข้า ร่วมนิเทศนักศึกษาฝึกงาน	3.28	0.77	ปานกลาง	10
8. สถานศึกษาให้สิทธิพิเศษแก่บุตรหลานของบุคลากร จากสถานประกอบการ	3.29	0.73	ปานกลาง	9
9. สถานศึกษามีการให้สถานประกอบการเข้ามามีส่วน ร่วมในการจัดหลักสูตรของสถานศึกษา	3.34	0.76	ปานกลาง	3
10. สถานศึกษาให้สถานประกอบการเข้าร่วมใน การจัด การเรียนการสอนของสถานศึกษา	3.31	0.77	ปานกลาง	6
11. สถานศึกษาเชิญบุคลากรของสถานประกอบการ เข้าร่วมในการพัฒนาสถานศึกษาในโอกาสต่าง ๆ	3.15	0.72	ปานกลาง	11
ค่าเฉลี่ยรวม	3.30	0.44	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชน อาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ด้านการให้สถานประกอบการ มีส่วนร่วมกับกิจกรรมของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่

มีค่าเฉลี่ยปานกลางสูงสุดตามลำดับการปฏิบัติจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ ข้อ 6. สถานศึกษาเชิญบุคลากรจากสถานประกอบการเพื่อมาร่วมเป็นวิทยากรในโอกาสต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.37 ข้อ 4. สถานศึกษาขอรับและนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากสถานประกอบการมาปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.36 ข้อ 9. สถานศึกษามีการให้สถานประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดหลักสูตรของสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.34 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางต่ำสุดตามลำดับ ดังนี้ คือ ข้อ 11. สถานศึกษาเชิญบุคลากรของสถานประกอบการเข้าร่วมในการพัฒนาสถานศึกษาในโอกาสต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.15 ข้อ 7. สถานศึกษาเชิญบุคลากรจากสถานประกอบการเข้าร่วมนิเทศนักศึกษาฝึกงาน มีค่าเฉลี่ย 3.28 ข้อ 8. สถานศึกษาให้สิทธิพิเศษแก่บุตรหลานของบุคลากรจากสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.29

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและลำดับ สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ด้านการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ

การเสริมสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ	n = 248		ระดับการสร้าง ความสัมพันธ์	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.		
1. สถานศึกษาและสถานประกอบการมีการจัดกิจกรรมร่วมกัน	3.23	0.67	ปานกลาง	4
2. สถานศึกษาและสถานประกอบการมีการจัดตั้งกลุ่มชมรมร่วมกันเพื่อพัฒนาสาขาอาชีพ	3.21	0.73	ปานกลาง	5
3. สถานศึกษาและสถานประกอบการมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรจัดกิจกรรมพบปะสังสรรค์ร่วมกัน	3.24	0.73	ปานกลาง	3
4. สถานศึกษาเชิญผู้บริหารจากสถานประกอบการเพื่อมาเป็นเกียรติในโอกาสพิเศษต่าง ๆ ของสถานศึกษา	3.28	0.75	ปานกลาง	1
5. สถานศึกษาและสถานประกอบการร่วมกันจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักศึกษา	3.25	0.72	ปานกลาง	2
ค่าเฉลี่ยรวม	3.23	0.49	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ด้านการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.23 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางสูงสุดตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ ข้อ 4. สถานศึกษาเชิญผู้บริหารจากสถาน

ประกอบการเพื่อมาเป็นเกียรติในโอกาสพิเศษต่าง ๆ ของสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.28 ข้อ 5. สถานศึกษาและสถานประกอบการร่วมกันจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.25 ข้อ 3. สถานศึกษาและสถานประกอบการมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรจัดกิจกรรมพบปะสังสรรค์ร่วมกัน มีค่าเฉลี่ย 3.24 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางต่ำสุดตามลำดับ ดังนี้ คือ ข้อ 2. สถานศึกษาและสถานประกอบการมีการจัดตั้งกลุ่มชมรมร่วมกันเพื่อพัฒนาสาขาอาชีพ มีค่าเฉลี่ย 3.21 ข้อ 1. สถานศึกษาและสถานประกอบการมีการจัดกิจกรรมร่วมกัน มีค่าเฉลี่ย 3.23

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่า t - test เพื่อแสดงการเปรียบเทียบสภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานประกอบการ

ตารางที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบ สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานประกอบการ รวม 5 ด้าน

ความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา	ผู้บริหารสถานศึกษา n = 114		ผู้บริหารสถานประกอบการ n = 134		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านการประชาสัมพันธ์	3.33	0.35	3.11	0.50	4.12*
2. ด้านการให้บริการแก่สถานประกอบการ	3.56	0.48	3.17	0.54	5.92*
3. ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ	3.57	0.52	3.21	0.54	5.32*
4. ด้านการให้สถานประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นในสถานประกอบการ	3.44	0.38	3.17	0.45	4.93*
5. ด้านการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ	3.37	0.45	3.13	0.50	3.91*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.45	0.29	3.16	0.37	6.73*

*P ≤ .05

จากตารางที่ 4.8 พบว่า สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหาร

สถานประกอบการ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ทุกด้าน

ตารางที่ 4.9 แสดงการเปรียบเทียบ สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชน อาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานประกอบการ ด้านการประชาสัมพันธ์ของสถานศึกษา

การประชาสัมพันธ์สถานศึกษา	ผู้บริหาร สถานศึกษา n = 114		ผู้บริหารสถาน ประกอบการ n = 134		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. สถานศึกษามีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์	3.06	0.33	3.16	0.70	-1.51
2. เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ทำหน้าที่ต้อนรับ ผู้มาติดต่อ	3.12	0.40	3.11	0.69	.048
3. สถานศึกษาจัดส่งเอกสารเพื่อเผยแพร่ข่าวสาร ไปยังสถานประกอบการ	3.20	0.50	3.08	0.66	1.59
4. สถานศึกษาจัดส่งเอกสารข้อมูลอันเป็น ประโยชน์ร่วมกัน	3.29	0.62	2.95	0.76	3.84*
5. ในการจัดการศึกษามีการสร้าง ความเข้าใจ ร่วมกัน	3.47	0.72	3.07	0.73	4.63*
6. สถานศึกษามีการจัดประชุมเพื่อวางแผน พัฒนาคุณภาพของนักเรียน นักศึกษาร่วมกับ สถานประกอบการ	3.51	0.71	3.12	0.70	3.92*
7. สถานศึกษาออกพบปะเยี่ยมเยียน สถานประกอบการ	3.48	0.69	3.10	0.77	4.13*
8. สถานศึกษามีการติดตามประเมินผลร่วมกับ สถานประกอบการ	3.49	0.69	3.23	0.74	2.82*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.33	0.29	3.11	0.37	6.73*

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.9 พบว่า สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหาร

สถานประกอบการ ด้านการประชาสัมพันธ์ของสถานศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แทบทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 1. สถานศึกษามีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ ข้อ 2. เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ทำหน้าที่ต้อนรับผู้มาติดต่อและ ข้อ 3. สถานศึกษาจัดส่งเอกสารเพื่อเผยแพร่ข่าวสารไปยังสถานประกอบการ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบ สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานประกอบการ ด้านการให้บริการแก่สถานประกอบการ

การให้บริการแก่สถานประกอบการ	ผู้บริหารสถานศึกษา n = 114		ผู้บริหารสถานประกอบการ n = 134		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. สถานศึกษามีการให้ความรู้ด้านวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา	3.60	0.67	3.16	0.76	4.71*
2. สถานศึกษามีการฝึกอบรมหลักสูตรที่จำเป็นให้แก่บุคลากรของสถานประกอบการ	3.61	0.77	3.13	0.78	4.93*
3. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้สถานประกอบการเข้ามาใช้สถานที่ของสถานศึกษาในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ	3.61	0.73	3.17	.79	4.45*
4. สถานศึกษาให้บริการด้านวัสดุอุปกรณ์แก่สถานประกอบการ	3.50	0.71	3.11	0.78	4.01*
5. สถานศึกษาให้บริการในการประชาสัมพันธ์คุณภาพของสถานประกอบการ	3.60	0.85	3.13	0.76	4.44*
6. สถานศึกษาให้บริการด้านการวิจัยแก่สถานประกอบการ	3.50	0.82	3.22	0.79	2.69*
7. สถานศึกษาให้บริการแก่สถานประกอบการทางด้านแรงงานและกำลังคน	3.50	0.83	3.24	0.78	2.69*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.56	0.48	3.17	0.54	5.92*

*P ≤ .05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานประกอบการ ด้านการให้บริการแก่สถานประกอบการ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ทุกข้อ

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบ สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานประกอบการ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ

การเข้าร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ	ผู้บริหารสถานศึกษา n = 114		ผู้บริหารสถานประกอบการ n = 134		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. สถานศึกษาจัดครูและนักเรียน ได้มีโอกาสเข้าร่วมงานเชิงวิชาการต่าง ๆ ของสถานประกอบการ	3.58	0.75	3.27	0.77	3.12*
2. สถานศึกษาจัดให้นักเรียนมีโอกาสเข้ารับการศึกษาฝึกงานในสถานประกอบการ	3.56	0.83	3.31	0.80	2.37*
3. สถานศึกษาจัดครูและนักเรียน เข้าศึกษาดูงานในสถานประกอบการ	3.54	0.81	3.21	0.79	3.10*
4. สถานศึกษาให้การสนับสนุน โครงการต่าง ๆ ของสถานประกอบการ	3.57	0.76	3.22	0.73	3.63*
5. สถานศึกษาเข้าร่วมประชุมกับสถานประกอบการเพื่อวางแผนพัฒนาบุคลากรของสถานประกอบการ	3.60	0.81	3.02	0.84	5.41*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.57	0.52	3.21	0.54	5.32*

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.11 พบว่า สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหาร

สถานประกอบการ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ทุกข้อ

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบ สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา กับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานประกอบการ ด้านการให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา

การให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา	ผู้บริหารสถานศึกษา n = 114		ผู้บริหารสถานประกอบการ n = 134		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. สถานศึกษาให้สถานประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ ที่สถานศึกษาจัดขึ้น	3.44	0.83	3.16	0.72	2.83*
2. สถานศึกษามีการขอความช่วยเหลือด้านเทคโนโลยี ที่ทันสมัยจากสถานประกอบการ	3.40	0.78	3.24	0.72	1.72
3. สถานศึกษามีการขอความช่วยเหลือด้านแรงงานและกำลังคนจากสถานประกอบการ	3.40	0.77	3.16	0.77	2.34*
4. สถานศึกษายอมรับและนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากสถานประกอบการมาปฏิบัติ	3.53	0.85	3.20	0.73	3.27*
5. สถานศึกษาเชิญบุคลากรจากสถานประกอบการมาร่วมประชุมในโอกาสต่าง ๆ	3.50	0.78	3.20	0.71	3.13*
6. สถานศึกษาเชิญบุคลากรจากสถานประกอบการเพื่อมาร่วมเป็นวิทยากรในโอกาสต่าง ๆ	3.52	0.77	3.24	0.81	2.76*
7. สถานศึกษาเชิญบุคลากรจากสถานประกอบการเข้าร่วมนิเทศนักศึกษาฝึกงาน	3.41	0.77	3.14	0.74	2.73*
8. สถานศึกษาให้สิทธิพิเศษแก่บุตรหลานของบุคลากรจากสถานประกอบการ	3.46	0.69	3.11	0.72	3.84*
9. สถานศึกษามีการให้สถานประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดหลักสูตรของสถานศึกษา	3.44	0.71	3.25	0.79	2.02*

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

การให้สถานประกอบการ มีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา	ผู้บริหาร สถานศึกษา n = 114		ผู้บริหารสถาน ประกอบการ n = 134		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
10.สถานศึกษามีการให้สถานประกอบการเข้า ร่วมในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา	3.39	0.67	3.23	0.82	1.69
11.สถานศึกษาเชิญบุคลากรของสถานประกอบการ เข้าร่วมในการพัฒนาสถานศึกษาในโอกาส ต่าง ๆ	3.33	0.68	3.00	0.71	3.73*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.44	0.38	3.17	0.45	4.93*

*P ≤ .05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา กับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารสถานประกอบการ ด้านการให้สถานประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในสถานศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แทบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 2. สถานศึกษามีการขอความช่วยเหลือด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยจากสถานประกอบการ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบ สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา กับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานประกอบการ ด้านการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ

การเสริมสร้างความสัมพันธ์ กับสถานประกอบการ	ผู้บริหาร สถานศึกษา n = 114		ผู้บริหารสถาน ประกอบการ n = 134		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. สถานศึกษาและสถานประกอบการมีการจัดกิจกรรมร่วมกัน	3.36	0.65	3.11	0.66	2.89*
2. สถานศึกษาและสถานประกอบการมีการจัดตั้งกลุ่มชมรมร่วมกันเพื่อพัฒนาสาขาอาชีพ	3.34	0.69	3.11	0.76	2.22*
3. สถานศึกษาและสถานประกอบการมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรจัดกิจกรรมพบปะสังสรรค์ร่วมกัน	3.37	0.69	3.11	0.74	2.89*
4. สถานศึกษาเชิญผู้บริหารจากสถานประกอบการเพื่อมาเป็นเกียรติในโอกาสพิเศษต่างๆของสถานศึกษา	3.34	0.66	3.17	0.81	2.09*
5. สถานศึกษาและสถานประกอบการร่วมกันจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักศึกษา	3.40	0.66	3.11	0.75	3.15*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.37	0.45	3.13	0.50	3.91*

*P ≤ .05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา กับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารสถานประกอบการ ด้านการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ทุกข้อ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

บทนี้จะกล่าวโดยสรุปถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ ซึ่งรายละเอียดของการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลาโดยมีข้อสรุปดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1 เพื่อศึกษาสภาพการสร้างความสัมพันธ์ ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการ

5.1.2 เพื่อเปรียบเทียบสภาพการสร้างความสัมพันธ์ ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และสถานประกอบการ

5.2 สมมติฐานของการวิจัย

สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับ สถานประกอบการในจังหวัดสงขลาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และสถานประกอบการ แตกต่างกัน

5.3 วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่ผู้บริหาร โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสงขลา ซึ่งประกอบไปด้วยผู้อำนวยการหรือผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าแผนก จาก 17 โรงเรียน จำนวน 114 คน และผู้บริหารสถานประกอบการ หมายถึง ผู้จัดการใหญ่ จากสถานประกอบการ 241 แห่ง จำนวน 241 คนและใช้ตาราง สัดส่วนของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่าง 134 คน ทำการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างขึ้นโดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) เพื่อทราบถึงตัวแปรที่กำหนดในการศึกษา อันได้แก่ สังกัดที่ผู้บริหารดำรงตำแหน่ง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน ในจังหวัดสงขลา กับสถานประกอบการใน 5 ด้านคือ 1. การประชาสัมพันธ์สถานศึกษา 2. การให้บริการแก่สถานประกอบการ 3. การร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ 4. การให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา 5. การสร้างเสริมความสัมพันธ์กับสถานประกอบการจำนวน 36 ข้อ

แบบสอบถามนี้ผู้วิจัยได้นำไปทดลองใช้กับผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด แล้วนำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วมาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธี ของ Cronbach ผลปรากฏว่าแบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมั่น 0.75 จากนั้นจึงนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ไปส่งแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง จากจำนวนสถานประกอบการ จำนวน 150 ฉบับ ได้กลับมา 134 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 89 เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ 134 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 โรงเรียนอาชีวศึกษา จำนวน 114 ฉบับ ได้กลับมา 114 ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ 114 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ แบบสอบถาม ตอนที่ 1 วิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ แบบสอบถามตอนที่ 2 ศึกษาสภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และสถานประกอบการทั้ง 5 ด้าน วิเคราะห์ ด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วเปรียบเทียบความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารสถานประกอบการ ในจังหวัดสงขลาจำแนกตามประเภทที่สังกัด ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.4 สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานที่ปฏิบัติงานและตำแหน่งที่สังกัดจำนวน 248 คนแยกเป็น โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 สถานประกอบการจำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00

5.4.1 ผลการวิจัย พบว่า โดยรวมมีสภาพการสร้างความสัมพันธ์ ใน 5 ด้าน ในระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์สภาพการสร้างความสัมพันธ์ ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษาและสถานประกอบการในจังหวัดสงขลาเป็นรายด้าน พบว่า มีสภาพการสร้างความสัมพันธ์ของ

สถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลาเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ

ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลำดับแรก คือสถานศึกษาจัดให้นักเรียนมีโอกาสดำเนินการฝึกงานในสถานประกอบการ รองลงมา คือ สถานศึกษาจัดครูและนักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมงานเชิงวิชาการต่าง ๆ ของสถานประกอบการ และลำดับสุดท้ายคือ สถานศึกษาเข้าร่วมประชุมกับสถานประกอบการเพื่อวางแผนพัฒนาบุคลากรของสถานประกอบการ

ด้านการให้บริการแก่สถานประกอบการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลำดับแรก คือ สถานศึกษาเปิดโอกาสให้สถานประกอบการเข้ามาใช้สถานที่ของสถานศึกษาในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ รองลงมา คือ สถานศึกษาให้บริการแก่สถานประกอบการทางด้านแรงงานและกำลังคน และลำดับสุดท้าย คือ สถานศึกษามีการให้ความรู้ด้านวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา

ด้านการให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลำดับแรก คือ สถานศึกษาเชิญบุคลากรจากสถานประกอบการมาร่วมเป็นวิทยากรในโอกาสต่าง ๆ รองลงมา คือ สถานศึกษาขอรับและนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากสถานประกอบการมาปฏิบัติ และลำดับสุดท้าย คือสถานศึกษามีการให้สถานประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดหลักสูตรของสถานศึกษา

ด้านการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลำดับแรก คือสถานศึกษาเชิญผู้บริหารจากสถานประกอบการเพื่อมาเป็นเกียรติในโอกาสพิเศษต่าง ๆ ของสถานศึกษา รองลงมา คือสถานศึกษาและสถานประกอบการร่วมกันจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักเรียน นักศึกษา และลำดับสุดท้าย คือสถานศึกษาและสถานประกอบการมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรจัดกิจกรรมพบปะสังสรรค์ร่วมกัน

ด้านการประชาสัมพันธ์ของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลำดับแรกคือ สถานศึกษามีการติดตามประเมินผลร่วมกับสถานประกอบการ รองลงมาคือ สถานศึกษามีการจัดประชุมเพื่อวางแผนพัฒนาคุณภาพของนักเรียน นักศึกษา ร่วมกับสถานประกอบการ และลำดับสุดท้าย คือ สถานศึกษาออกพบปะเยี่ยมเยียนสถานประกอบการ

5.4.2 ผลการวิจัยการเปรียบเทียบสภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานประกอบการ จำแนกตามตำแหน่ง ใน 5 ด้าน

ผลการวิจัย พบว่า สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถาน

ประกอบการ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผลดังนี้

ด้านการประชาสัมพันธ์ของสถานศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แทบทุกข้อ ยกเว้น สถานศึกษามีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ทำหน้าที่ต้อนรับผู้มาติดต่อ และสถานศึกษาจัดส่งเอกสารเพื่อเผยแพร่ข่าวสารไปยังสถานประกอบการ ไม่แตกต่างกัน

ด้านการให้บริการแก่สถานประกอบการ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ

ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ทุกข้อ

ด้านการให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แทบทุกข้อ ยกเว้น สถานศึกษามีการขอความช่วยเหลือด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยจากสถานประกอบการไม่แตกต่างกัน

ด้านการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ทุกข้อ

5.5 อภิปรายผลการวิจัย

5.5.1 สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา กับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และสถานประกอบการ

ผลการวิจัย พบว่า สภาพการสร้างความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา รวม 5 ด้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะงานทั้ง 5 ด้าน ซึ่งได้แก่ งานประชาสัมพันธ์ของสถานศึกษา

ด้านการประชาสัมพันธ์ของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในอันดับสุดท้าย ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาไม่เห็น ความสำคัญของงานการประชาสัมพันธ์ สถานศึกษากับสถานประกอบการเท่าที่ควร เพราะมุ่งเน้นด้านการ

ประชาสัมพันธ์เพื่อเพิ่มจำนวนนักเรียนในโรงเรียนเป็นส่วนใหญ่ จึงมุ่งเป้าหมายการประชาสัมพันธ์ไปที่ชุมชน ผู้ปกครอง และนักเรียน จึงทำให้ความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ด้านการประชาสัมพันธ์ของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ เมธิ ปิลันธนาพันธ์ (2533 : 116) กล่าวว่าไว้ว่าสำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษานั้น ดำรงคงอยู่ได้ด้วยการดำเนินการในเชิงธุรกิจประกอบกับการจัดการศึกษา และในการบริหารธุรกิจ ย่อมขาดไม่ได้ที่จะมีการประชาสัมพันธ์โรงเรียน เพื่อให้เป็นที่รู้จัก เชื่อถือ ศรัทธา และไว้วางใจแก่ประชาชนทั่วไป ซึ่งถือเป็นลูกค้าของโรงเรียน เมื่อการประชาสัมพันธ์บรรลุผลตามความมุ่งหมายก็ย่อมทำให้มีนักเรียน นักศึกษา เข้ามาเรียนมากขึ้น ส่งผลให้โรงเรียนสามารถดำเนินกิจการและจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมชาย รัศุดิษฐกรรมกุล (2538 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดยโสธร พบว่า การปฏิบัติงานโรงเรียนกับชุมชนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดยโสธร อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ ศิลปชัย ผลกล้า (2540 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในห้าอำเภอชายแดนในจังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา พบว่า การปฏิบัติงานโดยรวมและรายองค์ประกอบอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สถานศึกษามีการติดตามประเมินผลร่วมกับสถานประกอบการ มีการจัดประชุมเพื่อวางแผนพัฒนาคุณภาพของนักเรียน นักศึกษา ร่วมกับสถานประกอบการ และออกพบปะเยี่ยมเยียนสถานประกอบการ ตามลำดับ อาจเป็นเพราะว่าเป็นผลมาจากการปฏิบัติงานด้านงานวิชาการ ที่จัดส่งนักศึกษาเข้าฝึกงานกับสถานประกอบการ แต่ไม่ได้ปฏิบัติไปตามหลักการของการประชาสัมพันธ์ สอดคล้องกับ ชาญชัย อาจินสมาจาร (2527 : 50 – 51) เห็นว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในด้านการวางแผนพัฒนาคุณภาพของนักเรียน นักศึกษา ร่วมกับสถานประกอบการ ถือเป็นงานประชาสัมพันธ์ขั้นแรกของผู้บริหารสถานศึกษาต้องกระทำในแต่ละปี ซึ่งเป็นการประชาสัมพันธ์สถานศึกษาให้เป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ ส่วนการจัดส่งเอกสารอันเป็นประโยชน์ร่วมกันนั้นมีการปฏิบัติอยู่ในลำดับสุดท้าย อาจเป็นเพราะว่า ข้อมูลที่ทางสถานศึกษาจัดส่งให้ในส่วนใหญ่นั้นจะเป็นข้อมูลด้านการจัดการศึกษา ซึ่งทางสถานประกอบการไม่ได้นำมาใช้เพื่อประโยชน์ทางธุรกิจ

ด้านการให้บริการแก่สถานประกอบการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในอันดับที่ 2 ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาไม่ได้เน้นการให้บริการแก่สถานประกอบการมากนัก อาจเป็นเพราะว่าสถานศึกษามีความพร้อมในเรื่องของสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ บุคลากรและอื่นๆไม่มากกว่าสถานประกอบการเท่าไร รวมไปถึงผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษานั้นต้องบริหารงานภายใต้งบประมาณที่มาจากผลกำไร จึงทำให้การบริการสถาน

ประกอบการในส่วนนี้ทำได้ไม่เต็มที่ ซึ่ง สวาท หาญกลับ (2534 : 151) ตั้งข้อสังเกตว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและไม่สามารถนำความรู้ทางด้านวิชาการ สถานที่หรือบุคลากรของสถานศึกษาที่มีอยู่ไปใช้ในการให้บริการหรือจัดกิจกรรมการให้บริการแก่สถานประกอบการหรือสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการได้อย่างเต็มที่ และ สุนิตย์ สุวรรณฉวี (2534 : 115) ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า การให้บริการแก่สถานประกอบการหรือชุมชนจะทำให้สถานประกอบการและชุมชนเกิดความรู้สึกและมีสัมพันธ์ที่ดีต่อสถานศึกษาดังนั้นผู้บริหาร สถานศึกษาควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการในเรื่องต่างๆ แก่สถานประกอบการและชุมชนให้มากขึ้น ซึ่งจะเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้กับสถานประกอบการและชุมชน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สถานศึกษามีการเปิดโอกาสให้สถานประกอบการเข้ามาใช้สถานที่ของสถานศึกษาในการจัดกิจกรรมต่างๆ รวมถึงให้บริการแก่สถานประกอบการทางด้านแรงงานและกำลังคน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ความพร้อมของสถานศึกษาในด้านสถานที่และกำลังคนนั้นมีมากกว่าสถานประกอบการ และในปัจจุบันสถานศึกษาส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญต่อสถานประกอบการและชุมชนในเรื่องของการมีส่วนร่วมในเรื่องของการจัดกิจกรรมต่างๆ รวมไปถึงการให้ชุมชนเข้ามาใช้สถานที่ในการจัดกิจกรรมต่างๆ และในบางโอกาสบุคลากรของสถานศึกษาที่ได้ออกไปให้ความรู้กับสถานประกอบการหรือชุมชนที่อยู่ใกล้เคียงกับสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ สุนิตย์ สุวรรณฉวี (2534 : 9) ที่กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการและชุมชน สามารถปฏิบัติได้ง่ายขึ้น หากผู้บริหารสถานศึกษาเปิดโอกาสให้สถานประกอบการและชุมชนได้เสนอกิจกรรมที่ต้องการ หรือการให้สถานประกอบการและชุมชนได้เข้ามาใช้สถานที่ของสถานศึกษา ก็จะทำให้ความสัมพันธ์ของสถานศึกษากับสถานประกอบการและชุมชนเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น ส่วนด้านการให้บริการแก่สถานประกอบการด้านวัสดุอุปกรณ์นั้นน้อย อาจเป็นเพราะว่าสถานประกอบการเป็นองค์กรที่ต้องมีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีอยู่เสมอจึงมีความพร้อมทางด้านวัสดุอุปกรณ์มากกว่าสถานศึกษา

ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในอันดับแรก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการในเรื่องดังกล่าวเป็นการกระชับความสัมพันธ์กับสถานประกอบการให้ได้รู้จักกับสถานศึกษามากขึ้นโดยการใช้กิจกรรมที่สถานประกอบการจัดขึ้นเป็นสื่อกลาง ซึ่งการเข้าร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการนั้น สถานศึกษาโดยส่วนใหญ่จะจัดให้ครูและนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือการให้การสนับสนุน โครงการต่างๆ ในเรื่องของงบประมาณซึ่งในบางโอกาสสถานศึกษาก็ได้ส่งนักเรียนของตนเองเข้าไปให้ความช่วยเหลือในด้านกำลังคนหรือแรงงานในการจัดกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ พิสิฐ พิษานนท์ (2530 : 91 – 93) ที่กล่าวว่า การเข้าร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการนั้นเป็นสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการหรือชุมชน สถานศึกษาจะต้องกำหนดเป็นบทบาทและหน้าที่ที่ชัดเจน เช่น บทบาท

หน้าที่ในการให้การสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ที่สถานประกอบการขอความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมเพราะสถานประกอบการมักจะมองว่าสถานศึกษามีความพร้อมในด้านต่าง ๆ มากกว่าสถานประกอบการและยังเป็นเสริมสร้างภาพพจน์ของสถานศึกษาในเรื่องของคุณภาพของสถานศึกษา

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลำดับแรก คือ สถานศึกษาจัดให้นักเรียนมีโอกาสดำเนินการฝึกงานในสถานศึกษา และสถานศึกษา จัดครูและนักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมงานเชิงวิชาการต่างๆ ของสถานประกอบการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและมีความสำคัญในในการเป็นแหล่งผลิตบุคลากรเพื่อป้อนให้กับสถานประกอบการ การได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างที่สถานประกอบการหรือชุมชนจัดขึ้นเป็นการสร้างความสัมพันธ์ในระยะยาว และเป็นการทำให้ทราบว่าสถานประกอบการต้องการบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการประกอบอาชีพในระดับใด ซึ่งสอดคล้องกับ วิไลวรรณ วิทย์วิโรจน์ (2525 : 48) ที่กล่าวว่า การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่สถานประกอบการหรือชุมชนจัดขึ้นนั้น เป็นการสร้างความสัมพันธ์และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการและชุมชน ส่วนในข้อที่สถานศึกษา เข้าร่วมประชุมกับสถานประกอบการ เพื่อวางแผนพัฒนาบุคลากรของสถานประกอบการนั้นมีระดับความสัมพันธ์เป็นลำดับสุดท้ายอาจเป็นเพราะ สถานประกอบการคิดว่าเป็นงานและผลประโยชน์ในส่วน of สถานประกอบการที่ไม่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา

ด้านการให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในอันดับที่ 3 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การสร้างความสัมพันธ์ในด้านการให้สถานประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในสถานศึกษานั้น แม้ว่าผู้บริหารสถานศึกษาจะให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าวมา เพราะเป็นการทำให้ทราบว่าสถานประกอบการนั้นให้ความสำคัญกับทางสถานศึกษาหรือมีความสนใจใน กิจกรรมที่ทางสถานศึกษาจัดขึ้นหรือไม่ แต่ในทางการปฏิบัตินั้นจะต้องได้รับความร่วมมือจากทางสถานประกอบการด้วย จึงทำให้ระดับความสัมพันธ์ด้านนี้มีไม่มากนัก ซึ่งสอดคล้องกับ หวน พิณรุฬพันธ์ (2528 : 104 – 104) ที่กล่าวว่า ในการให้สถานประกอบการหรือชุมชน เข้าร่วมกิจกรรมที่สถานศึกษาจัดให้มีขึ้นนั้น นับได้ว่าเป็นการสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการหรือชุมชนได้เป็นอย่างดีทำให้ทั้งสองฝ่ายมีความใกล้ชิดกันมากขึ้น มีความสัมพันธ์กันมากขึ้นและยังทำให้สถานศึกษาเป็นที่รู้จัก เชื่อถือ ศรัทธาและเป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการและชุมชน และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ สุพจน์ จันทราช (2541 : 65) ที่ศึกษาเรื่อง การปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริการโรงเรียนเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 3 พบว่า ระดับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริการโรงเรียน ในด้านการให้ชุมชนมีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สถานศึกษาเชิญบุคลากรจากสถานประกอบการเพื่อมาร่วมเป็นวิทยากรในโอกาสต่างๆ สถานศึกษายอมรับและนำข้อเสนอแนะต่างๆ จากสถานประกอบการ มาปฏิบัติ และสถานศึกษามีการให้สถานประกอบการ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดหลักสูตรของสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า บุคลากรของสถานศึกษาจะมีความรู้ความชำนาญด้านการจัดการเรียนการสอนมากกว่าการปฏิบัติงานจริงด้านทักษะอาชีพ จึงจำเป็นที่จะต้องเชิญบุคลากรจากสถานประกอบการมาร่วมเป็นวิทยากรในการถ่ายทอดความรู้ให้กับสถานศึกษา รวมไปถึงเป็นการรับฟังความคิดเห็นของสถานประกอบการที่มีต่อสถานศึกษาและยังเป็นกระกระชับความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ในการที่จะมีการร่วมมือกันในด้านต่าง ๆ ต่อไปในอนาคต แต่ความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะสถานศึกษาคิดว่าในการจัดให้มีวิทยากรจากภายนอกสถานศึกษามาให้ความรู้ นั้น ต้องใช้งบประมาณมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ปรีชา คัมภีร์ปรกรณ์ และคนอื่นๆ (2528 : 770 – 772) ที่กล่าวว่า ในการที่จะเชิญบุคลากรจากสถานประกอบการเพื่อมาร่วมเป็นวิทยากรในโอกาส ต่าง ๆ นั้นมักจะไม่ได้รับการปฏิเสธจากสถานประกอบการและไม่เป็นการยากที่จะสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ สำคัญอยู่แต่ในนโยบายของสถานศึกษา และการปฏิบัติของสถานศึกษาเท่านั้น ว่าจะให้ความสนใจที่จะเชิญบุคลากรจากสถานประกอบการหรือไม่เพียงใด

ด้านการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในอันดับที่ 4 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การเสริมสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการนั้น เป็นการสร้างความสัมพันธ์ในระดับต่าง ๆ กับสถานประกอบการ ซึ่งหมายถึงไปถึงการสร้างความสัมพันธ์กับบุคลากรของสถานประกอบการ ต้องได้รับความร่วมมือจากบุคลากรทั้งสองฝ่าย จึงทำให้การปฏิบัติในด้านนี้ ต้องผ่านการวางแผนร่วมกัน แต่โดยสภาพของเวลาที่แต่ละฝ่ายต้องรับผิดชอบ จึงทำให้ระดับการปฏิบัติในด้านนี้ทำได้ไม่เต็มที่นัก ซึ่งสอดคล้องกับกรมสามัญศึกษา (2532 : 471 – 472) ที่กล่าวว่า การเสริมสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการหรือชุมชนนั้นนอกจากเป็นการประชาสัมพันธ์ของสถานศึกษาในทางหนึ่งแล้ว ยังเป็นการผูกมิตรและสร้างความรู้สึที่ดีให้เกิดขึ้นกับสถานศึกษา ซึ่งจะยังประโยชน์แก่ทั้งสถานศึกษาและสถานประกอบการหรือชุมชน และสอดคล้องกับ ประดิษฐ์ ชวบเจริญ (ม.ป.ป. : 432) ที่กล่าวสนับสนุนว่า การเสริมสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการหรือชุมชนนั้น เป็นการให้เกียรติและยอมรับนับถือ ซึ่งกันและกัน และยังเป็นการได้พึ่งพาอาศัย การเสริมสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการทำให้เรื่องบางประการอาจได้รับความสะดวกหรือได้รับความร่วมมืออย่างเต็มใจ เช่น การจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักเรียน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สถานศึกษาเชิญผู้บริหารจากสถานประกอบการเพื่อมาเป็นเกียรติในโอกาสพิเศษต่าง ๆ ของสถานศึกษา อยู่ในอันดับแรก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมต่างๆ ในแต่ละปีมากพอสมควร การเชิญผู้บริหารจากสถานประกอบการมาเพื่อเป็น

เกียรตินั้นจึงทำได้ง่ายกว่าข้ออื่นๆ และ เนื่องจากการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ นั้นเป็นความจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ การดำเนินงานและกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถานศึกษาจัดขึ้นนั้น จะไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างเต็มที่ถ้าขาดการร่วมมือสนับสนุน จากสถานประกอบการ หรือชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกบริหารการศึกษา (2539 : 204) ที่กล่าวสนับสนุนว่า สถานศึกษาไม่อาจจัดการศึกษาได้โดยลำพังจำเป็นต้องขอความร่วมมือจากสถานประกอบการ การเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกัน จึงเป็นเรื่องจำเป็นที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องให้ความสนใจ การเสริมสร้างความสัมพันธ์จะกระทำได้ง่ายขึ้น เมื่อเกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

5.4.3 ผลการวิจัยเปรียบเทียบระดับความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา กับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ใน 5 ด้าน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานประกอบการ

ผลการวิจัย พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษานั้นเป็นฝ่ายวางแผนปฏิบัติและดำเนินงานในการสร้างความสัมพันธ์ แต่ผู้บริหารสถานประกอบการเป็นเพียงผู้รับและให้ความร่วมมือ ในบางเรื่องที่สถานศึกษาได้ดำเนินการไป ทางฝ่ายสถานประกอบการอาจไม่ได้ร่วมปฏิบัติ ทำให้ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานประกอบการในระดับความสัมพันธ์กับสถานศึกษานั้นไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับ สุพจน์ จันทราช (2541 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษากับชุมชน โดยภาพรวม แตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผลดังนี้

ด้านการประชาสัมพันธ์ของสถานศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่าในภาระงานด้านการประชาสัมพันธ์ ของสถานศึกษานั้นจะรวมไปถึงชุมชน นักเรียน ผู้ปกครองด้วย โดยเฉพาะสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษานั้นจะเน้นการประชาสัมพันธ์ไปที่ผู้ปกครองและนักเรียนมาก เนื่องจากต้องการจำนวนนักเรียนที่จะเข้ามาศึกษา และจะทำให้ได้มาซึ่งงบประมาณในการบริหารสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ ปรีชา เศรษฐีธูร (2527 : 19 – 20) ที่กล่าวว่า สถานศึกษาเป็นศูนย์รวมของชุมชนและเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาของสังคม สถานศึกษาจึงควรจะให้ความสำคัญในเรื่องของการประชาสัมพันธ์สถานศึกษาให้มาก เพราะจะทำให้สถานประกอบการหรือชุมชนมีความเข้าใจและรู้จักสถานศึกษามากขึ้นและยังเป็นการประสานประโยชน์ร่วมกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แทบทุกข้อ ซึ่งสอดคล้องกับ ณรงค์ กาญจนานนท์ (2527 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพฤติกรรมการประชาสัมพันธ์ของสถานศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษา ในเขตการศึกษา 12 พบว่า พฤติกรรมการประชาสัมพันธ์ สถานศึกษาตามทัศนะของผู้บริหาร มีทัศนะแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ที่เป็นเช่นนี้เพราะ สถานศึกษามีการจัดสรรทรัพยากรที่จำกัด และมีความพร้อมในการใช้ทรัพยากรที่ไม่เท่าเทียมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาทางด้านงบประมาณ รวมไปถึงผู้บริหารสถานศึกษามักจะมองว่าเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก และไม่จำเป็นที่จะต้องทำการประชาสัมพันธ์สถานศึกษาให้กับสถานประกอบการทราบ รวมไปถึงการส่งเอกสารหรือการจัดประชุมร่วมกันกับสถานประกอบการ ซึ่งสถานศึกษามองว่าการประชาสัมพันธ์นั้นตนเองได้ทำอยู่ตลอดเวลาแล้ว โดยเฉพาะบุคลากรของสถานศึกษาซึ่งแทรกตัวอยู่ตามชุมชนต่าง ๆ หรือศิษย์เก่าที่จบออกไปประกอบอาชีพตามสถานประกอบการต่าง ๆ นั่นก็เป็นการประชาสัมพันธ์และเป็นการสร้างความสัมพันธ์อย่างหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุเทน จิตต์สำรวย (2541 : 88) พบว่าการปฏิบัติงานการประชาสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับ ชุมชนในเรื่องของการประชาสัมพันธ์โรงเรียน นั้นจะต้องมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สถานประกอบการทราบถึงความก้าวหน้าของสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น สถานศึกษามีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ทำหน้าที่ต้อนรับผู้มาติดต่อ และ สถานศึกษาจัดส่งเอกสารเพื่อเผยแพร่ข่าวสารไปยังสถานประกอบการ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งก็อาจเป็นเพราะทั้ง 3 ข้อมีลักษณะการดำเนินงานที่ชัดเจนและสามารถทำได้ทั่วถึง

ด้านการให้บริการแก่สถานประกอบการ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการให้บริการแก่สถานประกอบการนั้นสถานศึกษาส่วนใหญ่ จะมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เป็นประจำหรือตามคำร้องขอของสถานประกอบการที่ต้องการให้สถานศึกษาเปิดหลักสูตรหรือ จัดการอบรมให้ความรู้ทางด้านวิชาการแก่บุคลากรของสถานประกอบการ รวมไปถึงการให้ความร่วมมือในการทำการวิจัยในเรื่องที่สถานประกอบการไม่มีความสามารถหรือไม่มีความรู้เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับ วรณี เหล่าสุนทร (2525 : 35) ที่ได้กล่าวว่า สถานศึกษาหรือโรงเรียนควรให้ความเอื้อเฟื้อหรือให้บริการแก่สถานประกอบการหรือชุมชนในเรื่องต่าง ๆ ตามที่สถานประกอบการหรือชุมชนต้องการให้สถานศึกษาหรือโรงเรียนจัดให้มีขึ้น เช่น การให้บริการอาคารสถานที่ สนามกีฬา และอื่น ๆ และยังคงสอดคล้องกับการศึกษาของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2532 : 471 - 472) ที่พบว่า สถานศึกษาและโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนและมีบทบาทต่อชุมชนจึงสมควรให้สถานศึกษาหรือโรงเรียนเป็นศูนย์กลางการให้บริการของชุมชนเท่าที่จะทำได้ตามสภาพของสถานศึกษาหรือโรงเรียน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ ที่เป็นเช่นนี้เพราะ สถานศึกษายังไม่มี การให้ความรู้ทางด้านวิชาการเพื่อเป็นข้อมูลให้กับสถานประกอบการเพื่อนำไปพัฒนาบุคลากรของสถานประกอบการมากนัก และไม่สามารถสนองความต้องการของสถานประกอบการ ในการที่จะให้สถานศึกษาเปิดอบรม หลักสูตรที่สถานประกอบการต้องการ ซึ่งสถานศึกษาก็ไม่สามารถที่จะจัดได้เนื่องจากมีข้อจำกัดในบางประการ เช่น งบประมาณ และความพร้อมของบุคลากร ซึ่งสอดคล้องกับ สิริรัตน์ สุทธิธาดา (2529 : บทคัดย่อ)

ได้ศึกษาการบริการชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดตรัง ปรากฏว่า ความต้องการด้านการให้บริการแก่ชุมชนในเขตชนบท มีความแตกต่างกัน และยังพบอีกว่า ปัญหาที่มีมากที่สุดในการดำเนินการให้บริการแก่ชุมชน คือ ปัญหาทางด้านงบประมาณ บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์ และ สรรเสริญ วิเชียรรัตน์ (2531 : 77) ได้กล่าวสนับสนุนว่า ในการให้บริการแก่สถานประกอบการหรือชุมชนนั้นสถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้สถานประกอบการหรือชุมชนได้เสนอ กิจกรรมที่สถานประกอบการหรือชุมชนต้องให้สถานศึกษาจัดให้หรือให้บริการ ซึ่งจะเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการหรือชุมชนและยังเป็นการประชาสัมพันธ์ให้สถานประกอบการและชุมชนทราบโดยทางอ้อม

ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่าสถานศึกษาจัดให้ครูและนักเรียน ได้มีโอกาสเข้าศึกษาหรือดูงานในสถานประกอบการน้อยมากทั้งที่สถานประกอบการมีความพร้อมทางด้านนี้มาก เพราะมีประสบการณ์หรือมีความชำนาญเฉพาะด้านสูง และสถานประกอบการ ก็มักจะไม่ได้ให้ความสำคัญในการเชิญสถานศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ หรือในบางโอกาสที่สถานศึกษา ต้องการส่งนักเรียนเข้าฝึกงาน ในสาขาที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในสถานประกอบการ ก็ไม่ได้รับการตอบสนองเท่าที่ควรหรือเปิดโอกาสให้เข้าฝึกงานในระยะเวลาที่จำกัดทำให้นักเรียนไม่ได้รับประสบการณ์มากนัก อาจเป็นเพราะเมื่อนักศึกษาได้รับการฝึกงานจากสถานประกอบการแล้ว ไม่มีความประสงค์จะทำงานในสถานประกอบการ เพื่อการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นจึงทำให้สถานประกอบการ เกิดความรู้สึกว่าไม่ได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานความร่วมมือด้านนี้โดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับ บุญญศักดิ์ ใจจงกิจ (2541 : 29) ได้กล่าวถึงการทดลองโครงการโรงเรียน-โรงงานไว้ว่าเมื่อนักศึกษาฝึกงานเสร็จแล้วก็ไม่ประสงค์จะทำงานต่างก็ต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ทำให้บริษัทเกิดความท้อถอย และในบางสถานประกอบการที่มีการจ่ายเบี้ยเลี้ยงให้นักศึกษา ถึงครบนักศึกษาฝึกงานเนื่องจากสภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ทุกข้อ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า สถานศึกษามักจะไม่ให้ความร่วมมือหรือให้การสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ของสถานประกอบการที่จัดขึ้นในโอกาสต่าง ๆ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมในบางโอกาสก็มักจะส่งตัวแทนเข้าร่วมกิจกรรม จึงทำให้สถานประกอบการมองไปถึงเรื่องของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกัน ซึ่งก็จะส่งผลไปถึงการที่สถานประกอบการมักจะไม่ตอบสนองในเรื่องที่สถานศึกษาต้องการ เช่น การเข้าร่วมประชุมเพื่อวางแผนพัฒนาคุณภาพนักเรียน นักศึกษา และการขอเข้าฝึกงานในสถานประกอบการของนักเรียน นักศึกษา เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ อำนวย คงทอง (2540 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาวิจัยเรื่องการปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีศักยภาพมากในการ

เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบการหรือชุมชน ซึ่งสถานประกอบการให้การยอมรับและเคารพนับถือในตำแหน่งหน้าที่การงานและสถานภาพทางสังคม ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรให้ความสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบการหรือชุมชนทุกครั้งที่มีโอกาสหรือตามกำลังความสามารถ

ด้านการให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษามักจะให้ความสำคัญในการที่จะเชิญสถานประกอบการให้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่สถาบันการศึกษาจัดขึ้น แต่มักจะให้สถานประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมในลักษณะของการของความร่วมมือ ซึ่งก็เป็นไปได้ยากที่จะเชิญสถานประกอบการทั้งหมดความีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ ธีรวุฒิ ประทุมนพรัตน์และคนอื่น ๆ (2530 : 120) ที่กล่าวว่า ควรให้ผู้บริหารสถานศึกษาหรือคณะกรรมการ ของสถานศึกษาทำงานร่วมกันกับผู้บริหารสถานประกอบการ โดยการจัดให้มีการพบปะหรือร่วมประชุมเป็นระยะ ๆ ซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของสถานประกอบการ เพื่อหาแนวทางในการทำกิจกรรมร่วมกันหรือหาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนนักศึกษาหรือบุคลากรของสถานประกอบการ และ หวน พินธุรัตน์ (2538 : 106 – 107) ได้กล่าวสนับสนุนว่า เมื่อสถานศึกษาให้ความร่วมมือกับสถานประกอบการแล้ว สถานศึกษาก็สามารถที่จะสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับสถานประกอบการได้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แทบทุกข้อ ยกเว้น สถานศึกษามีการขอความช่วยเหลือด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยจากสถานประกอบการไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษามักจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษามากกว่าที่จะให้ความสนใจในเรื่องของการพัฒนาเทคโนโลยีที่ทันสมัยเนื่องจากการลงทุนที่ต้องใช้งบประมาณสูง ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องขอความช่วยเหลือจากสถานประกอบการทั้งในด้านงบประมาณและบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถซึ่งสถานประกอบการมีความพร้อมมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ประสาน นวลศรี (2540 : 120 – 121) ที่กล่าวว่า การที่สถานประกอบการหรือชุมชนช่วยแก้ปัญหาบางอย่างให้กับสถานศึกษาก็เพื่อช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษามีการพัฒนาที่ดีขึ้น โดยการให้ความร่วมมือดังกล่าวของสถานประกอบการก็จะทำให้สถานศึกษาให้บริการแก่สถานประกอบการและชุมชนได้มากขึ้น สถานประกอบการจะให้ความช่วยเหลือเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความร่วมมือของสถานศึกษาที่มีต่อสถานประกอบการและชุมชน

ด้านการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาขาดการวางแผนและสถานศึกษาไม่มีอุปกรณ์หรือไม่มีความพร้อมในเรื่องที่สถานประกอบการต้องการความช่วยเหลือ และสถานประกอบการยังไม่เข้าใจเป้าหมายของการจัด

กิจกรรมระหว่างสถานประกอบการกับสถานศึกษาและไม่เห็นความสำคัญในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกัน ซึ่งจะเห็นได้จากการที่สถานศึกษามักจะไม่เชิญผู้บริหารสถานประกอบการมาร่วมเป็นเกียรติในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถานศึกษาจัดให้มีขึ้นรวมไปถึงการจัดหาทุนการศึกษา และจัดหางานให้กับนักเรียนที่ต้องการทำงานในสถานประกอบการในระหว่างเรียนหรือปิดภาคเรียน สถานศึกษามักจะติดต่อผ่านหน่วยงานของรัฐ มากกว่าที่จะติดต่อผ่านสถานประกอบการ ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นจึงเป็นมูลเหตุให้การเสริมสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ทุกข้อ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า สถานศึกษาไม่ให้ความสำคัญในเรื่องของการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุพจน์ จันทราช (2541 : 68) ที่ศึกษาเรื่อง การปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ประเภท อาชีวศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 3 พบว่า การปฏิบัติงานด้านการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับการศึกษาของ สุนิตย์ สุวรรณิ (2534 : 111) ที่ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษา ปัญหาการบริหารงานเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.6 ข้อเสนอแนะ

5.6.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปปฏิบัติ

1. สถานศึกษาและสถานประกอบการควรร่วมมือกันจัดทำโครงการต่างๆที่สามารถนำไปสู่การพัฒนากำลังคนในประเทศโดยเน้นแหล่งเรียนรู้ ในสถานประกอบการเพื่อการพัฒนาความรู้และทักษะให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน
2. สถานศึกษาและสถานประกอบการควรสร้างความเข้าใจร่วมกันในเรื่องการรับประโยชน์ร่วมกันในการจัดการศึกษา และควรจัดรูปแบบของการสร้างความสัมพันธ์เพื่อนำมาซึ่งความร่วมมือในการจัดการศึกษา
3. สถานศึกษาและสถานประกอบการควรมีรูปแบบ ของการสร้างความสัมพันธ์ร่วมกันอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี มีรูปแบบที่หลากหลายโดยคำนึงถึงประโยชน์เพื่อการพัฒนากำลังคนของประเทศ และการสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน

4. ผู้บริหารสถานศึกษาและสถานประกอบการควรเปิดโอกาสให้ แต่ละฝ่ายได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ตนได้จัดให้มีขึ้นในหน่วยงานของตนเพื่อสร้างความเข้าใจพื้นฐานในสถานะที่เป็นอยู่ของแต่ละฝ่าย

5.6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาความต้องการของสถานประกอบการ และชุมชนในการปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการและชุมชน
2. ควรศึกษาถึงรูปแบบของกิจกรรมที่สถานประกอบการ ต้องการให้สถานศึกษา จัดขึ้นเพื่อสร้างความร่วมมือในการจัดการศึกษา
3. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาประเภทอาชีวศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา สงขลา เขต 1 เฉพาะรายองค์ประกอบ โดยเฉพาะการให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา

บรรณานุกรม

- กรมสามัญศึกษา,กรม. 2535. การบริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน . กรุงเทพฯ :
 จงเจริญการพิมพ์
- กรมอาชีวศึกษา, 2527 . ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารอาชีวศึกษา พ.ศ. 2529.
 กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา
- กิติมา ปรีดีคิดถ. 2532. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ชนะการพิมพ์
- คณะนิติศาสตร์ปริญาโท วิชาเอกบริหารการศึกษารุ่นที่ 5. 2529. การบริหารโรงเรียน. สงขลา :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา
- จรัญ บุรีภักดี . 2537 . “ การศึกษาการปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้
 บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพัทลุง” ปริญญานิพนธ์การ
 ศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- จรัส โพธิศิริ. 2529 . พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา . นครศรีธรรมราช : วิทยาลัยครุนครศรีธรรมราช
- ชาญชัย อาจินสมาจาร . 2527 . การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- ณรงค์ กาญจนานนท์. 2527 . “ พฤติกรรมการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้
 บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 12 ” . ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
 บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ธีรวุฒิ ประทุมพนรัตน์ . 2530. การบริหารและการนิเทศการศึกษา. สงขลา : เทมการพิมพ์.
- ธีรวุฒิ ประทุมพนรัตน์และคนอื่น ๆ. 2530.การบริหารและการนิเทศการศึกษา. สงขลา :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ . 2527 . หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัท เอส เอ็ม เอส จำกัด.
- บุญญศักดิ์ ใจจงกิจ. 2541 . บทบาทของเอกชนภาคธุรกิจและสถานประกอบการกับการศึกษา.
 กรุงเทพฯ: สกศ.
- ประจวบ ต่อดระกุล. 2519. “บทบาทการบริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
 ของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ตามทัศนะ
 ของครูและประชาชน”.ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย ,มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประสาร นวลศรี. 2540. เติมเต็มคุณภาพและประสิทธิภาพการบริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา . กระบี่
 : โรงเรียนเมืองกระบี่.
- ปรีชา คัมภีร์ปกรณ์ และคนอื่น ๆ. 2530. ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เอกสารการสอน
 ชุดวิชาฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษาหน่วยที่ 5 – 8 . กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- ปรีชา เศรษฐีธร. 2526. การศึกษากับการพัฒนาชุมชน . กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- พิสิฐ พิษณานนท์ . 2530. การบริหารโรงเรียนกับชุมชน . นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร
- เมธี ปิลาณานนท์. 2525. การบริหารการศึกษา . กรุงเทพฯ : พัทธอักษร
- ยนต์ ชุ่มจิต . 2528 . สังคมจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วิไลวรรณ วิทย์โรจน์. 2525. การประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล
- ศิลปชัย ผลกล้า . 2540. “การศึกษาการปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ใน 5 อำเภอชายแดนจังหวัดสงขลา” ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. 2536. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.
- สมชาย รักษ์ศิรธรรมกุล. 2538. “การปฏิบัติงานโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดยโสธร”. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- สวาท หาญกลับ . 2534. “การศึกษาการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดตรัง”. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- สรรเสริญ วิเชียรรัตน์ . 2531. “ขวัญของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดปัตตานี”. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- สิริ เทศประสิทธิ์. 2526. “บทบาทของผู้บริหารการศึกษาในฐานะผู้ให้บริการแก่ชุมชน” ในเอกสารการสอนชุดวิชาโรงเรียนกับชุมชน หน่วยที่ 8-15. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- สิรัตน์ สุทธิธาดา. 2529. “ศึกษากการบริการชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดตรัง” ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- สุพจน์ จันทราช . 2541. “ศึกษากการปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 3 “ ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- สุนิตย์ สุวรรณมณี . 2534 . “การศึกษาปัญหาการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนราธิวาส”. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- เสรี ลาซโรจน์ . 2531. บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรสมัย.
- โสภณ เพ็ชรพวง. 2533. “การศึกษาปัญหาการบริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

- ของผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดยะลา". ปรินูญานินพธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ . 2531. โครงการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหาร โรงเรียนประถมศึกษาเล่มที่ 7. กรุงเทพฯ
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ . 2534 . โครงการอบรมผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา . กรุงเทพฯ ฯ : อรุณการพิมพ์
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2531. โครงการจัดทำเอกสารและคู่มือการดำเนินงานเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา . กรุงเทพฯ ฯ : ศุภสภาลาดพร้าว
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2534. แนวทางในการพัฒนาโรงเรียนเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์การศาสนา
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2538. นโยบายและทิศทางการศึกษาเอกชน(ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี). กรุงเทพฯ ฯ : ศุภสภาลาดพร้าว
- หวน พินรุพันธ์ . 2528. การบริหาร โรงเรียน. กรุงเทพฯ ฯ : โอเดียนสโตร์
- อุทัย บุญประเสริฐ . 2530. การวางแผนการศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ. โอเดียนสโตร์.
- อุเทน จิตต์สำรวย . 2541. "ศึกษากการปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช". ปรินูญานินพธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- อำนาจ คงทอง . 2540. "การศึกษาปัญหาการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา". ปรินูญานินพธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- Harris ,Ben M. 1971. **Supervisory Behavior in Education. 2nd ed.** Englewood Cliffs. New Jersey : Prentice – Hall Inc.
- Krejcie Robert V. and Morgan Earyle W. 1970. **Determining Sample Size for Research Activitice.** Journal of Education and Psychological Measurement. 30 : 607-610

ภาคผนวก**ภาคผนวก ก****หนังสือราชการ****ภาคผนวก ข****แบบสอบถามเพื่อการวิจัย**

ภาคผนวก ก
หนังสือราชการ



คำสั่งคณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ /รศ /2544

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนางสาวอุดมพร ศรีสุข

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นางสาวอุดมพร ศรีสุข เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.ปรีชาพร	วงศ์อนุตรโรจน์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.สวัสดิ์	อุดม โภชน์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.เนาวรัตน์	วิไลชนม์	ประธานกรรมการ
รศ.ดร.ปรีชาพร	วงศ์อนุตรโรจน์	กรรมการ
รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	กรรมการ
ดร.ณรงค์	พิมสาร	กรรมการ
ดร.สวัสดิ์	อุดม โภชน์	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. 25๔๔

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

คณบดี



ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

นางสาวอุดมพร ศรีสุข รหัสประจำตัว 42064152 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา (RELATIONSHIP OF PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS AND PRIVATE INTERPRISES IN SONGKHLA PROVINCE) โดยมี รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.สวัสดี อุดมโกชน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2545

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 1๖ กรกฎาคม พ.ศ.2545

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยเอก วีระเชษฐ ชันเงิน)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย



ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ขอเพิ่มเติมอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ตามประกาศ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ลงวันที่ 24 มิถุนายน 2545 ได้ประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ที่ได้รับอนุมัติของ นางสาวอุดมพร ศรีสุข โดยมี รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.สวัสดี อุดมโภชน เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม นั้น

บัดนี้ บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอแต่งตั้งอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมอีก 1 ท่าน คือ ดร.ณรงค์ พิมสาร

ประกาศ ณ วันที่ 30 เมษายน พ.ศ.2547

(ผศ.ดร.อิทธิพล แจ่มชัด)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย



ที่ ทม 1504/ 2225

คณะกรรมการผู้ดุษฎีบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ มิถุนายน 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ฉันท สทองช่วย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวอุคมพร ศรีสุข นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา กับสถานประกอบการ ในจังหวัดสงขลา”

คณะกรรมการผู้ดุษฎีบัณฑิตพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของนางสาวอุคมพร ศรีสุข มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร.326-4442 ต่อ 3692

โทรสาร.3264325



ที่ ทม 1504/ 2225

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

12 มิถุนายน 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ธีรวุฒิ ประทุมนพรัตน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวอุคมพร ศรีสุข นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา กับสถานประกอบการ ในจังหวัดสงขลา”

คณะกรรมการอุดมศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของนางสาวอุคมพร ศรีสุข มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร.326-4442 ต่อ 3692

โทรสาร.3264325



ที่ ทม 1504/ 2225

คณะกรรมการผู้ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

12 มิถุนายน 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.จรัส อติวิทยาภรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวอุดมพร ศรีสุข นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีพศึกษา กับสถานประกอบการ ในจังหวัดสงขลา”

คณะกรรมการผู้ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของ นางสาวอุดมพร ศรีสุข มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร.326-4442 ต่อ 3692

โทรสาร.3264325



ที่ ทม 1504/2225

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/ 2 มิถุนายน 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน รศ.ดร.อัสวิน พรหมโสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวอุดมพร ศรีสุข นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา กับสถานประกอบการ ในจังหวัดสงขลา”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของ นางสาวอุดมพร ศรีสุข มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร.326-4442 ต่อ 3692

โทรสาร.3264325



ที่ ทม 1504/ 2225

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

12 มิถุนายน 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.รักเกียรติ แก้วจางง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวอุดมพร ศรีสุข นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา กับสถานประกอบการ ในจังหวัดสงขลา”

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของ นางสาวอุดมพร ศรีสุข มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร.326-4442 ต่อ 3692

โทรสาร.3264325



ที่ ศธ 0524.04 / 0353

คณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๙ มกราคม 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการใหญ่

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวอุดมพร ศรีสุข นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2545 คณะกรรมการอุดมศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รักษาการรองคณบดี

กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

๒๕๔๗.๑๑.๒๗

1	อู่.วิโรจน์บริการ
2	อู่.ซ่อมรถสมคิดการช่าง
3	บริษัท อนันท์มอเตอร์ เซลส์ จำกัด
4	แจ๊ค ออโต้ ซ็อบ
5	อู่.มณูการช่าง
6	อู่.สหการช่าง
7	อู่.บำรุงกิจการช่าง
8	สิงหนครยางยนต์ แอนด์ เซอร์วิส
9	สถานตรวจสภาพรถเอกชัย จะนะเซอร์วิส
10	บริษัท เซาท์เทอร์นมอเตอร์เวิร์ก จำกัด
11	ห้างหุ้นส่วนจำกัด มอเตอร์แคมป์
12	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ท็อปอโต้ไทร์
13	เอเจริอูนด์ เซอร์วิส
14	ร้าน วิ.แอร์ แอนด์ ซาวด์
15	ห้างหุ้นส่วนจำกัด หาดใหญ่ คาร์แคร์
16	พลศิลป์เซอร์วิส
17	บริษัท ยนตรกิจ เซอร์วิส จำกัด
18	ห้างหุ้นส่วนจำกัด อนันต์มอเตอร์
19	สมหมายคาร์เซอร์วิส
20	อู่.สยามยนต์มอเตอร์สงขลา
21	อู่.สุรินทร์การช่าง
22	อู่.จิระรวมช่าง
23	รุ่งเจริญการยาง แอนด์ เซอร์วิส
24	อู่.เจริญการช่าง
25	อู่.วิเชษฐ์ เซอร์วิส
26	บริษัท ช.สงขลามอเตอร์ จำกัด
27	อู่.มณูการช่าง
28	เพาเวอร์ สปีด
29	อู่.เค เจ เซอร์วิส
30	คลองแหเซอร์วิส
31	ขจรการช่าง

32	บริษัท มิตรทองเซอร์วิส จำกัด
33	สุเทพ เซอร์วิส
34	ร้าน ราชา เฮคเคอร์
35	อู่.สุธนการช่าง
36	ส.เซอร์วิสยางยนต์
37	ห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลมอเตอร์เซลล์
38	บริษัท อริยะมอเตอร์ จำกัด
39	สนั่นการช่าง
40	อู่ เค เค สหมอเตอร์
41	บริษัท หาดใหญ่สหมอเตอร์ จำกัด
42	ร้าน พ.ช่างยนต์
43	บริษัท หาดใหญ่สหมอเตอร์ จำกัด
44	เอกเจริญการช่าง
45	บริษัท บีเจ เซอร์วิส อินเตอร์เนชั่นแนล(ประเทศไทย) จำกัด
46	ฉลองเซอร์วิส
47	ร้าน วศินมอเตอร์
48	ค.สหยางยนต์
49	วิชัยการช่าง
50	อู่.กิบการช่าง
51	บจก.มิตชูรุ่งทรัพย์
52	ชุมพอการช่าง
53	อู่.สยามยนต์มอเตอร์
54	ศิริเวชยางยนต์
55	อู่.กิจถาวร
56	ห้างหุ้นส่วนจำกัด มนูญยนต์ หาดใหญ่
57	บริษัท ชูเกียรติยนต์หาดใหญ่ จำกัด
58	บริษัท อริยะอีควิปเมนท์ จำกัด
59	อู่.สมานการช่าง
60	บจก.ทิวโบสโคป(ประเทศไทย)
61	บริษัท หาดใหญ่สหมอเตอร์ จำกัด
62	ส.เซอร์วิสยางยนต์

63	ร้าน ทีเอ็นวีลเซ็นเตอร์
64	ร้านท็อปอโต้ไทร์
65	บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน)
66	ประโยชน์การช่าง
67	ห้างหุ้นส่วนหาคใหญ่ คาร์แคร์
68	อู่.ปูนศักดิ์ เซอร์วิส
69	บริษัท มิตซูบิชิ จำกัด
70	สมเกียรติ เซอร์วิส
71	โรงกลึง ป.การช่างอะไหล่ยนต์
72	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทรบุรีการยาง
73	บริษัท อีซูซุหาคใหญ่ จำกัด สาขาจะนะ
74	บริษัท สยามนิสสันหาคใหญ่ สาขาบางคาน
75	บริษัท ไทยยูเนี่ยน ซีฟู้ด จำกัด
76	บริษัท พิธานพาณิชย์ จำกัด สาขาสงขลา
77	บริษัท โตโยต้าสงขลา ผู้จำหน่ายโตโยต้า จำกัด
78	บริษัท อีซูซุหาคใหญ่ จำกัด สาขาสงขลา
79	บริษัท โตโยต้าสงขลา ผู้จำหน่ายโตโยต้า จำกัด
80	บริษัท ทropicอลแคนนิง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
81	บริษัท คิมเบอร์รี่การ์ด คอปเปอร์เรชั่น เซฟสกิน เมคคิคอล แอนด์ ไฮเอนทิฟิค(ประเทศไทย) จำกัด
82	บริษัท สยามนิสสันสงขลา จำกัด
83	บริษัท สยามนิสสันหาคใหญ่ จำกัด
84	ห้างหุ้นส่วนจำกัด หาคใหญ่ คูลิ่ง ซัพพลาย แอนด์ เซอร์วิส
85	สมบัติวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร
86	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ธนันชัยอิเล็กทรอนิกส์เพาเวอร์ จำกัด
87	คลังปิโตรเลียมสงขลา
88	ร้านสหชัยไคนาโม
89	ห้างหุ้นส่วนจำกัด นำแสงการไฟฟ้า
90	ร้านพุ่มชัยแอร์ แอนด์ เซอร์วิส
91	บริษัท สยามเซมเพอร์เมค จำกัด
92	ศูนย์รวมกันสาดและแอร์
93	ร้านนพดลการไฟฟ้า

94	ร้านท็อป กูล
95	บริษัท ยอร์ด แอร์คอนดิชันนิง แอนด์ รีฟริจเจอร์ชั่น
96	บริษัท เอซี เทคโนโลยี อีเล็กทริก จำกัด
97	บริษัท ฌรงค์ ซีฟู๊ด จำกัด
98	บริษัท เอส แพ็ค แอนด์ พรินท์ จำกัด (มหาชน)
99	บริษัท สิ้นสว่างการไฟฟ้า จำกัด
100	ร้านสุรินทร์การไฟฟ้า
101	บริษัท สงขลาไฟรตเช่น ซีฟู๊ดส์ จำกัด
102	บริษัท สงขลาแคนนิ่ง จำกัด (มหาชน)
103	บริษัท เซฟสกิน คอปเปอร์เรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด
104	บริษัท พี.บี.บี. (ประเทศไทย) จำกัด
105	ห้างหุ้นส่วนจำกัด มอร์เก็ทเซ็นเตอร์
106	ห้างหุ้นส่วนจำกัด สื่อสาร โทรศัพท์หาดใหญ่
107	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ยูเอินแอล อีเลคทริก
108	บริษัท สิ้นสว่าง เซลล์ แอนด์ เซอร์วิส จำกัด
109	บริษัทศูนย์บริการเพชรเกษมหาดใหญ่
110	บริษัท ทรัพย์แสนไสว จำกัด
111	บริษัท เอส.พี.เอ คอมพิวเตอร์ จำกัด
112	บริษัท โปรโตไทม์ เอ็นจิเนียริง จำกัด
113	บริษัท เอสวีโอเอ จำกัด (มหาชน)
114	บริษัท เคที แอนด์ ที คอมพิวเตอร์ จำกัด
115	บริษัท แมนเทคคอมพิวเตอร์ เซอร์วิส จำกัด
116	ห้างหุ้นส่วนจำกัด เลิศชัย ไอเอ
117	หจก.อีเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ แอนด์ ซอฟต์แวร์
118	ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอส แอนด์ จี คอมเทค
119	บริษัท บ้านซอฟต์แวร์
120	ห้างหุ้นส่วนจำกัด พีรี สเตล ดีไซน์
121	บริษัท ทีพีซี คอนกรีต โปรดักส์ จำกัด
122	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไชรวิง ดีไซน์
123	บริษัท สไมล์มัลติมีเดีย จำกัด
124	บริษัท สดางค์วิศวกรรม จำกัด

125	บริษัท อ.สงขลामอเตอร์ จำกัด
126	บริษัท เทคนิคคอลล เซอร์วิศ จำกัด
127	บริษัท สงขลาสงวนพาณิชย์ จำกัด
128	บริษัท ชวลิต อิมพอร์ต-เอ็กซ์พอร์ต จำกัด
129	บริษัท แปซิฟิกแปรรูปสัตว์น้ำ จำกัด
130	บริษัท ไคสตาร์เรน จำกัด
131	บริษัท คาราภัณฑ์ ภาคใต้ จำกัด
132	บริษัท ไทยคอม ออฟฟิศ เซนเตอร์ จำกัด
133	หจก.บอสส์เทเลคอมสงขลา
134	บริษัท ไทยสมุทรประกันชีวิต จำกัด
135	ร้านฉิมวงศ์คอมพิวเตอร์
136	ร้านเพอร์เฟค คอมพิวเตอร์
137	บจก.เต่าเพชรซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์
138	ร้านเน็ตเวิร์ค คอมพิวเตอร์
139	หจก.ระโนดจักรกลการเกษตร
140	อู่.ประสิทธิ์การช่าง
141	อู่.ไพโรจน์เซอร์วิศ
142	ตมเกียรติเซอร์วิศ
143	อู่ ส.เซ็นเตอร์
144	อู่.ประดิษฐ์
145	อู่.สิริคณัฏญยนต์
146	อู่.สุทินการช่าง
147	บริษัท บัญชาคาร์เซนเตอร์เซอร์วิศ จำกัด
148	อู่.ค่านิ่งเซอร์วิศ
149	อู่.พูนศักดิ์เซอร์วิศ
150	บริษัท เซ้าท์เทอร์นมาร์เก็ตติ้ง จำกัด
151	อู่.ถาวร เซอร์วิศ
152	อู่.ประจักษ์การช่าง
153	บริษัท หาดใหญ่ออฟโรด จำกัด
154	สงขลาอโต้สปอร์ต
155	หาดใหญ่เฟอร์รี่

156	บริษัท คาร์โปรเทคเตอร์ จำกัด
157	บริษัท ไอโอเนท คอมพิวเตอร์ จำกัด
158	บริษัท คลองแจะเทเลคอม เซ็นเตอร์ จำกัด
159	ห้างหุ้นส่วนจำกัด นิวสากลเทคนิค หาดใหญ่
160	บริษัท สยามไอที โซลูชั่น จำกัด
161	บริษัท อัลสตอม คอนแทรกติง จำกัด
162	อู่.คั่นลุง
163	อู่.สันติการช่าง
164	สงขลาการาจ
165	บริษัท ไทยของมอเตอร์ จำกัด
166	อู่.สหการช่าง
167	อู่.ช่างสีอง
168	อู่.ภิรมย์-รัตนการช่าง
169	บริษัท พี พี แอนด์ พี ไซร์เซอร์วิส จำกัด
170	อู่กอบเซอร์วิส
171	บริษัท เอกสยามพาราวิวด์ จำกัด
172	อู่บุญชัยเซอร์วิส
173	ร้าน เอ็ม ซี ที เอ็นจิเนียริง กรุป
174	บริษัท อมฤต แอนด์ แอส โซซิเอทส์ จำกัด
175	ห้างหุ้นส่วนจำกัด อี.แอนด์ อี.เซอร์วิส
176	บริษัท หาดทองแอร์ จำกัด
177	บริษัท หาดใหญ่เอสเทคเอ็นจิเนียริง จำกัด
178	บริษัท สงวนพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด
179	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทีซีซี คอมพิวเตอร์
180	ร้านแจ๊คอีเลคทรอนิกส์
181	บริษัท หาดใหญ่อินโฟเทค จำกัด
182	บจก.ที.เค.เทค โน โลยี แอนด์ เซอร์วิส
183	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ดี เค คอมพิวเตอร์อีเลคโทรนิคส์
184	บริษัท อินเกรส โอเอ จำกัด
185	บริษัท เจ.เอส.เทคนิคัล เซอร์วิสเชส จำกัด
186	อู่.สงขลาการ์เซนต์เตอร์เซอร์วิส

187	อู่.มงคลลาภเซอร์วิส
188	ส.เซอร์วิสยางยนต์
189	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซีแอนด์ อาร์ อินฟอร์เมชัน เทคโนโลยี
190	บริษัท เอ็กซ์โปร โอเวอร์ซี จำกัด
191	บริษัท พีเออี (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน
192	บริษัท ออล อิน วัน ครีเอชัน จำกัด
193	อู่.ถนอมปากพะยูน
194	อู่.กรรณนึ่ง
195	ห้างหุ้นส่วนจำกัด หัวไทรมนัสบริการ
196	หัวลำภูการช่าง
197	บริษัท รัชมอเคอร์ จำกัด
198	อู่.ซမ် ซี เซอร์วิส
199	อู่.วโรจน์เซอร์วิส
200	อู่.จิระรวมช่าง
201	อู่.สุรินทร์การช่าง
202	อู่.ณัฐวุฒิการช่าง
203	ร้านซ่อมรถบรรจ
204	อู่.ประจวบการช่าง
205	อู่.สินรุ่งเรือง
206	บริษัท ระโนดจงเจริญคอนสตรักชัน จำกัด
207	ป่าบอนการาจ
208	อู่.พลเซอร์วิส
209	นาทับซ่อมรถยนต์
210	บริษัท ยนตกรกิจเซอร์วิส จำกัด
211	บริษัท พิธานพาณิชย์ จำกัด สาขาสตูล
212	หสม.เคือออฟโรส
213	โรงรถจักรหาดใหญ่
214	บริษัท พิธานพาณิชย์ จำกัด สาขาสงขลา
215	บริษัท อีซูซุหาดใหญ่ จำกัด สาขาสะเดา
216	บริษัท อีซูซุหาดใหญ่ จำกัด สาขานาทวี
217	บริษัท พิธานพาณิชย์ จำกัด สาขานาทวี

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา
กับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา

.....

คำชี้แจง

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม

- 1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการ ครูใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ผู้ช่วยครูใหญ่ และหัวหน้าแผนก
- 1.2 ผู้บริหารสถานประกอบการ หมายถึง เจ้าของกิจการหรือผู้จัดการใหญ่ในสถานประกอบการ

2. แบบสอบถามทั้งหมดมี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชน อาชีวศึกษา

กับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา

3. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

4. การวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์ ในการตอบแบบสอบถามจากท่าน

5. ข้อมูลที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ จะนำไปใช้ในการวิจัยเท่านั้น

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์และความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

นางสาวอุคมพร ศรีสุข

นักศึกษาปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตอนที่ 1

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย 3 ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับ ตามสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัว

ท่าน

1. สถานที่ปฏิบัติงาน

- () โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
- () สถานประกอบการ

2. ตำแหน่ง

- () ผู้บริหารสถานศึกษา
- () ผู้บริหารสถานประกอบการ

3. เพศ

- () ชาย
- () หญิง

4. วุฒิการศึกษา

- () ต่ำกว่าปริญญาตรี
- () ปริญญาตรี
- () สูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2

แบบสอบถามระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับ
ความสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา
กับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

แบบสอบถามตอนที่ 2 มี 5 ด้าน รวม 36 ข้อ

ด้านที่ 1 การประชาสัมพันธ์ของสถานศึกษา รวม 8 ข้อ

ด้านที่ 2 การให้บริการแก่สถานประกอบการ รวม 7 ข้อ

ด้านที่ 3 การเข้าร่วมกิจกรรมของสถานประกอบการ รวม 5 ข้อ

ด้านที่ 4 การให้สถานประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในสถานศึกษา รวม 11 ข้อ

ด้านที่ 5 การเสริมสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ รวม 5 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามแต่ละด้านจะมีตัวเลือก 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง ระดับการสร้างความสัมพันธ์มากที่สุด

4 หมายถึง ระดับการสร้างความสัมพันธ์มาก

3 หมายถึง ระดับการสร้างสัมพันธ์ปานกลาง

2 หมายถึง ระดับการสร้างสัมพันธ์น้อย

1 หมายถึง ระดับการสร้างสัมพันธ์น้อยที่สุด

ข้อที่	ความสัมพันธ์ของสถานอาชีวศึกษาเอกชน อาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา	ระดับการสร้างความสัมพันธ์				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
1	สถานศึกษามีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์					
2	เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ทำหน้าที่ต้อนรับผู้มาติดต่อ					
3	สถานศึกษาจัดส่งเอกสารเพื่อเผยแพร่ข่าวสารไปยัง สถานประกอบการ					
4	สถานศึกษาจัดส่งเอกสารข้อมูลอันเป็นประโยชน์ ร่วมกัน					
5	ในการจัดการศึกษามีการสร้าง ความเข้าใจร่วมกัน					

ข้อที่	ความสัมพันธ์ของสถานอาชีวศึกษาเอกชน อาชีวศึกษากับสถานประกอบการ ในจังหวัดสงขลา	ระดับการสร้างความสัมพันธ์				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
6	สถานศึกษามีการจัดประชุมเพื่อวางแผนพัฒนา คุณภาพของ นักเรียน นักศึกษา ร่วมกับ สถานประกอบการ					
7	สถานศึกษามีการออกพบปะเยี่ยมเยียน สถานประกอบการ					
8	สถานศึกษามีการติดตามประเมินผลร่วมกับ สถานประกอบการ					
9	สถานศึกษามีการให้ความรู้ด้านวิชาการเพื่อพัฒนาคุณ ภาพของสถานประกอบการ					
10	สถานศึกษามีการฝึกอบรมหลักสูตรที่จำเป็นให้แก่ บุคลากรของสถานประกอบการ					
11	สถานศึกษาเปิดโอกาสให้สถานประกอบการเข้ามาใช้ สถานที่ของสถานศึกษาในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ					
12	สถานศึกษาให้บริการด้านวัสดุอุปกรณ์แก่สถาน ประกอบการ					
13	สถานศึกษาให้บริการในการประชาสัมพันธ์คุณภาพ ของสถานประกอบการ					
14	สถานศึกษาให้บริการด้านการวิจัยแก่ สถานประกอบการ					
15	สถานศึกษาให้บริการแก่สถานประกอบการทางค้ำ แรงงานและกำลังคน					
16	สถานศึกษาจัดครูและนักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมงาน เชิงวิชาการต่าง ๆ ของสถานประกอบการ					
17	สถานศึกษาจัดให้นักเรียนมีโอกาส เข้ารับการฝึกงาน ในสถานประกอบการ					
18	สถานศึกษาจัดส่งครูและนักเรียน เข้าศึกษาทำงานใน สถานประกอบการ					

ข้อที่	ความสัมพันธ์ของสถานอาชีวศึกษาเอกชน อาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา	ระดับการสร้างความสัมพันธ์				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
19	สถานศึกษาให้การสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ของ สถานประกอบการ					
20	สถานศึกษาเข้าร่วมประชุมกับสถานประกอบการเพื่อ วางแผนพัฒนาบุคลากรของสถานประกอบการ					
21	สถานศึกษาให้สถานประกอบการเข้าร่วมกิจกรรม วันสำคัญต่าง ๆ ที่สถานศึกษาจัดขึ้น					
22	สถานศึกษามีการขอความช่วยเหลือด้านเทคโนโลยีที่ ทันสมัยจากสถานประกอบการ					
23	สถานศึกษามีการขอความช่วยเหลือด้านแรงงานและ กำลังคนจากสถานประกอบการ					
24	สถานศึกษาขอรับและนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ จาก สถานประกอบการมาปฏิบัติ					
25	สถานศึกษาเชิญบุคลากรจากสถานประกอบการมา ร่วมประชุมในโอกาสต่าง ๆ					
26	สถานศึกษาเชิญบุคลากรจากสถานประกอบการเพื่อมา ร่วมเป็นวิทยากรในโอกาสต่าง ๆ					
27	สถานศึกษาเชิญบุคลากรจากสถานประกอบการ เข้า ร่วมการนิเทศนักศึกษาฝึกงาน					
28	สถานศึกษาให้สิทธิพิเศษแก่บุคลากรของบุคลากร จากสถานประกอบการ					
29	สถานศึกษามีการให้สถานประกอบการเข้ามามี ส่วนร่วมในการจัดหลักสูตรของสถานศึกษา					
30	สถานศึกษามีการให้สถานประกอบการเข้าร่วม ในการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา					
31	สถานศึกษาเชิญบุคลากรของสถานประกอบการเข้า ร่วมในการพัฒนาชุมชนในโอกาสต่าง ๆ					

ข้อที่	ความสัมพันธ์ของสถานอาชีวศึกษาเอกชน อาชีวศึกษากับสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา	ระดับการสร้างความสัมพันธ์				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
32	สถานศึกษาและสถานประกอบการมีการจัดกิจกรรม ร่วมกัน					
33	สถานศึกษาและสถานประกอบการมีการจัดตั้งกลุ่ม ชมรมร่วมกันเพื่อพัฒนาสาขาอาชีพ					
34	สถานศึกษาและสถานประกอบการมีการส่งเสริม สนับสนุนให้บุคลากรจัดกิจกรรมพบปะสังสรรค์ ร่วมกัน					
35	สถานศึกษาเชิญผู้บริหารจากสถานประกอบการเพื่อมา เป็นเกียรติใน โอกาสพิเศษต่าง ๆ ของสถานศึกษา					
36	สถานศึกษาและสถานประกอบการร่วมกัน จัดหาทุนการศึกษาให้กับนักศึกษา					

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวอุดมพร ศรีสุข
วัน เดือน ปีเกิด	2 สิงหาคม พ.ศ. 2512
สถานที่เกิด	อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
ตำแหน่ง	ครูแผนกช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2530 สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม จากสถาบันเทคโนโลยีวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2536 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาประติมากรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่